Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 670, 875, 1097, 1157.

Dz. U. 2008 Nr 199 poz. 1227

U S T A W A

z dnia 3 października 2008 r.

o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko[1)]

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Rozdział 1

Zakres obowiązywania ustawy

Art. 1. Ustawa określa:

---

1) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:
   1) dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.1985, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 248);
   2) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102);
   3) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001, str. 30; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 157);
   4) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003, str. 26; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 375);
   5) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 156 z 25.06.2003, str. 17; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 466);
   6) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008, str. 8);

1) zasady i tryb postępowania w sprawach:
   a) udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie,
   b) ocen oddziaływania na środowisko,
   c) transgranicznego oddziaływania na środowisko;
2) zasady udziału społeczeństwa w ochronie środowiska;
3) władze publiczne właściwe w sprawach, o których mowa w pkt 1 lit. a;
4) organy administracji właściwe w sprawach, o których mowa w pkt 1 lit. b i c.

Art. 2. 1. (uchylony)

2. Przepisów ustawy, z wyjątkiem działu II, nie stosuje się do spraw uregulowanych w przepisach ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 1).

Rozdział 2

Definicje i zasady ogólne

Art. 3. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) Biuletynie Informacji Publicznej – rozumie się przez to Biuletyn Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902 oraz z 2025 r. poz. 1844);
2) informacji przeznaczonej dla władz publicznych – rozumie się przez to informację, którą w imieniu władz publicznych dysponują osoby trzecie, w tym też informację, której władze publiczne mają prawo żądać od osób trzecich;
3) informacji znajdującej się w posiadaniu władz publicznych – rozumie się przez to informację znajdującą się w posiadaniu władz publicznych, wytworzoną przez władze publiczne lub otrzymaną przez władze publiczne od osoby trzeciej;
4) integralności obszaru Natura 2000 – rozumie się przez to integralność obszaru Natura 2000 w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2026 r. poz. 13 i 426);
4a) inwentaryzacji przyrodniczej – rozumie się przez to zbiór badań terenowych przeprowadzanych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego;

7) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).

5) (uchylony)

6) obszarze Natura 2000 – rozumie się przez to obszary, o których mowa w art. 25 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, oraz proponowane obszary mające znaczenie dla Wspólnoty Europejskiej, znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1 tej ustawy;

7) ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 – rozumie się przez to ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ograniczoną do badania oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000;

8) ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – rozumie się przez to postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności:
   a) weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
   b) uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
   c) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu;

9) organie administracji – rozumie się przez to:
   a) ministrów, centralne organy administracji rządowej, wojewodów, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej, organy jednostek samorządu terytorialnego,
   b) inne podmioty wykonujące zadania publiczne dotyczące środowiska i jego ochrony,
   c) Pełnomocnika Rządu do spraw Centralnego Portu Komunikacyjnego – w zakresie określonym w art. 5 pkt 8 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1747 oraz z 2025 r. poz. 1531);

10) organizacji ekologicznej – rozumie się przez to organizację społeczną, której statutowym celem jest ochrona środowiska;

11) podaniu informacji do publicznej wiadomości – rozumie się przez to:
   a) udostępnienie informacji na stronie Biuletynu Informacji Publicznej, organu właściwego w sprawie,
   b) ogłoszenie informacji, w sposób zwyczajowo przyjęty, w siedzibie organu właściwego w sprawie,
   c) ogłoszenie informacji przez obwieszczenie w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia, a w przypadku projektu

dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa – w prasie o odpowiednim do rodzaju dokumentu zasięgu,

d) w przypadku gdy siedziba organu właściwego w sprawie mieści się na terenie innej gminy niż gmina właściwa miejscowo ze względu na przedmiot postępowania – także przez ogłoszenie w prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości lub miejscowościach właściwych ze względu na przedmiot postępowania;

12) powierzchni ziemi – rozumie się przez to powierzchnię ziemi w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.[2)]);

13) przedsięwzięciu – rozumie się przez to zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty;

14) strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko – rozumie się przez to postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu, obejmujące w szczególności:

a) uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko,

b) sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko,

c) uzyskanie wymaganych ustawą opinii,

d) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu;

15) środowisku – rozumie się przez to środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;

15a) władzach publicznych – rozumie się przez to: Sejm, Senat, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, organy administracji, sądy, trybunały oraz organy kontroli państwowej i ochrony prawa;

16) zanieczyszczeniu – rozumie się przez to zanieczyszczenie w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;

---

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1080, 1812 i 1863 oraz z 2026 r. poz. 176, 426, 605, 607 i 635.

17) znaczącym negatywnym oddziaływaniu na obszar Natura 2000 – rozumie się przez to oddziaływanie na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności działania mogące:
   a) pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
   b) wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
   c) pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o oddziaływaniu na środowisko rozumie się przez to również oddziaływanie na zdrowie ludzi.

Art. 4. Każdy ma prawo do informacji o środowisku i jego ochronie na warunkach określonych ustawą.

Art. 5. Każdy ma prawo uczestniczenia, na warunkach określonych ustawą, w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa.

Art. 6. 1. Wymogu uzgodnienia lub opiniowania nie stosuje się, jeżeli organ prowadzący postępowanie jest jednocześnie organem uzgadniającym lub opiniującym.

2. Wymogu opiniowania lub uzgadniania przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska nie stosuje się, jeżeli organem prowadzącym postępowanie jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Art. 6a. 1. Jeżeli przedsięwzięcie, dla którego jest wydawana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach lub jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, ma być realizowane na terenie położonym na obszarze właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów opiniujących lub uzgadniających, orzekanie w imieniu tych organów należy do organu, na obszarze właściwości miejscowej którego znajduje się większa część terenu, na którym ma być realizowane przedsięwzięcie.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy opinii lub uzgodnień dokonywanych przez organy jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 7. Za wymagane ustawą opinie właściwych organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz uzgodnienia z nimi nie pobiera się opłat, o których mowa

w art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416 oraz z 2026 r. poz. 605).

Art. 7a. 1. Przepisy ustawy dotyczące strategicznej inwestycji w sektorze naftowym realizowanej na podstawie ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1839), zwanej dalej „strategiczną inwestycją w sektorze naftowym", stosuje się również odpowiednio do inwestycji w zakresie Krajowego Centrum Przetwarzania Danych w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie Krajowego Centrum Przetwarzania Danych (Dz. U. poz. 1501).

2. Przepisy ustawy dotyczące decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wydawanej na podstawie ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym stosuje się również odpowiednio do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie Krajowego Centrum Przetwarzania Danych, o której mowa w ustawie z dnia 7 lipca 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie Krajowego Centrum Przetwarzania Danych.

3. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się również w przypadku zmiany decyzji, o której mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie Krajowego Centrum Przetwarzania Danych, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

DZIAŁ II

Udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 8. 1. Władze publiczne są obowiązane do udostępniania każdemu informacji o środowisku i jego ochronie, które są informacjami znajdującymi się w posiadaniu władz publicznych lub informacjami przeznaczonymi dla władz publicznych, w zakresie, w jakim nie dotyczy to ich działalności ustawodawczej, a w przypadku sądów i trybunałów – działalności orzeczniczej.

2. Władze publiczne są obowiązane do udzielania niezbędnej pomocy i wskazówek przy wyszukiwaniu informacji o środowisku i jego ochronie.

3. Tryb udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie w odniesieniu do Sejmu i Senatu określają ich regulaminy.

Art. 9. 1. Udostępnieniu, o którym mowa w art. 8, podlegają informacje dotyczące:

1) stanu elementów środowiska, takich jak: powietrze, woda, powierzchnia ziemi, kopaliny, klimat, krajobraz i obszary naturalne, w tym bagna, obszary nadmorskie i morskie, a także rośliny, zwierzęta i grzyby oraz inne elementy różnorodności biologicznej, w tym organizmy genetycznie zmodyfikowane, oraz wzajemnych oddziaływań między tymi elementami;
2) emisji, w tym odpadów promieniotwórczych, a także zanieczyszczeń, które wpływają lub mogą wpłynąć na elementy środowiska, o których mowa w pkt 1;
3) środków, takich jak: środki administracyjne, polityki, przepisy prawne dotyczące środowiska i gospodarki wodnej, plany, programy oraz porozumienia w sprawie ochrony środowiska, a także działań wpływających lub mogących wpłynąć na elementy środowiska, o których mowa w pkt 1, oraz na emisje i zanieczyszczenia, o których mowa w pkt 2, jak również środków i działań, które mają na celu ochronę tych elementów;
4) raportów na temat realizacji przepisów dotyczących ochrony środowiska;
5) analiz kosztów i korzyści oraz innych analiz gospodarczych i założeń wykorzystanych w ramach środków i działań, o których mowa w pkt 3;
6) stanu zdrowia, bezpieczeństwa i warunków życia ludzi, oraz stanu obiektów kultury i obiektów budowlanych – w zakresie, w jakim oddziałują na nie lub mogą oddziaływać:
   a) stany elementów środowiska, o których mowa w pkt 1, lub
   b) przez elementy środowiska, o których mowa w pkt 1 – emisje i zanieczyszczenia, o których mowa w pkt 2, oraz środki, o których mowa w pkt 3.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się w formie ustnej, pisemnej, wizualnej, dźwiękowej, elektronicznej lub innej formie.

3. Udostępniając informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, władze publiczne informują także, na wniosek podmiotu żądającego informacji, o miejscu, w którym

znajdują się dane na temat metod przeprowadzania pomiarów, w tym sposobów poboru i przetwarzania próbek oraz sposobów interpretacji uzyskanych danych, które posłużyły do wytworzenia udostępnianej informacji, lub odsyłają do stosownych metodyk referencyjnych w tym zakresie.

Art. 10. Władze publiczne wyznaczają osoby, które zajmują się udostępnianiem informacji o środowisku i jego ochronie.

Art. 11. Władze publiczne, udostępniając informacje o środowisku i jego ochronie przekazane przez osoby trzecie, wskazują źródło ich pochodzenia.

Art. 12. 1. Informacja o środowisku i jego ochronie, z wyłączeniem informacji udostępnionej w bazie danych, o której mowa w art. 128 ust. 1, jest udostępniana na pisemny wniosek o udostępnienie informacji, zwany w niniejszym dziale „wnioskiem”.

2. Bez pisemnego wniosku udostępnia się:

1) informację niewymagającą wyszukiwania;
2) w przypadku wystąpienia klęski żywiołowej, innej katastrofy naturalnej lub awarii technicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 112), lub innego bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub środowiska, spowodowanego działalnością człowieka lub przyczynami naturalnymi – informacje znajdujące się w posiadaniu władz publicznych lub informacje przeznaczone dla władz publicznych, umożliwiające osobom, które mogą ucierpieć w wyniku tego zagrożenia, podjęcie działań w celu zapobieżenia lub zminimalizowania szkód wynikających z tego zagrożenia.

Art. 13. Od podmiotu żądającego informacji o środowisku i jego ochronie nie wymaga się wykazania interesu prawnego lub faktycznego.

Art. 14. 1. Władze publiczne udostępniają informację o środowisku i jego ochronie bez zbędnej zwłoki, niepóźniej niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania wniosku.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może zostać przedłużony do 2 miesięcy ze względu na stopień skomplikowania sprawy. W tym przypadku przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

3. Dokumenty, o których dane są zamieszczane w publicznie dostępnych wykazach, o których mowa w art. 21 ust. 1, udostępnia się niezwłocznie, jednak niepóźniej niż w terminie 3 dni od dnia złożenia wniosku.

4. Informacje, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 2, udostępnia się w dniu złożenia wniosku.

5. W przypadku odmowy udostępnienia informacji, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 15. 1. Udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie następuje w sposób i w formie określonych we wniosku, chyba że środki techniczne, którymi dysponują władze publiczne, nie umożliwiają udostępnienia informacji w sposób i w formie określonych we wniosku.

2. Jeżeli informacja o środowisku i jego ochronie nie może być udostępniona w sposób lub w formie określonych we wniosku, władze publiczne powiadamiają pisemnie podmiot żądający informacji w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem i wskazują, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona.

3. Jeżeli w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, podmiot żądający informacji nie poinformuje o wyborze sposobu lub formy udostępnienia spośród wskazanych w powiadomieniu, władze publiczne wydają decyzję o odmowie udostępnienia informacji.

Rozdział 2

Odmowa udostępniania informacji

Art. 16. 1. Władze publiczne mogą odmówić udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie po rozważeniu interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem informacji w konkretnym przypadku, jeżeli udostępnienie tych informacji może naruszyć:

1) ochronę danych przewidzianą przepisami o ochronie informacji niejawnych;
2) przebieg toczącego się postępowania sądowego, dyscyplinarnego lub karnego;
3) prawa własności intelektualnej, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 24) lub w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170);

4) ochronę danych osobowych, dotyczących osób trzecich, jeżeli jest ona przewidziana odrębnymi przepisami prawa;
5) ochronę informacji lub danych, dostarczonych przez osoby trzecie, jeżeli osoby te, nie mając obowiązku ich dostarczenia i nie mogąc być takim obowiązkiem obciążone, dostarczyły je dobrowolnie, chyba że wyraziły zgodę na ich udostępnianie;
6) stan środowiska, którego informacja dotyczy, w szczególności przez ujawnienie ostoi lub siedliska roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową;
7) ochronę informacji o wartości handlowej, w tym danych technologicznych, dostarczonych przez osoby trzecie i objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, jeżeli osoby te złożyły wniosek o wyłączenie tych informacji z udostępniania, zawierający szczegółowe uzasadnienie dotyczące możliwości pogorszenia ich pozycji konkurencyjnej;
8) obronność i bezpieczeństwo państwa;
9) bezpieczeństwo publiczne;
10) ochronę tajemnicy statystycznej przewidzianą przepisami o statystyce publicznej.

2. Władze publiczne mogą odmówić udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie, jeżeli:
1) wymagałoby to dostarczenia dokumentów lub danych będących w trakcie opracowywania;
2) wymagałoby to dostarczenia dokumentów lub danych przeznaczonych do wewnętrznego komunikowania się;
3) wniosek jest w sposób oczywisty niemożliwy do zrealizowania;
4) wniosek jest sformułowany w sposób zbyt ogólny.

3. Wniosek o wyłączenie informacji z udostępniania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, może zostać złożony niepóźniej niż w terminie 14 dni od dnia dostarczenia władzom publicznym informacji o wartości handlowej, w tym danych technologicznych, objętych tajemnicą przedsiębiorstwa.

4. Odmowa uwzględnienia wniosku o wyłączenie informacji z udostępniania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, następuje w drodze decyzji.

Art. 17. (uchylony)

Art. 18. Przepisów art. 16 ust. 1 pkt 4–7 i 10 nie stosuje się, jeżeli informacja dotyczy:

1) ilości i rodzajów pyłów lub gazów wprowadzanych do powietrza oraz miejsca ich wprowadzania;
2) stanu, składu i ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi oraz miejsca ich wprowadzania;
3) rodzaju i ilości wytwarzanych odpadów oraz miejsca ich wytwarzania;
4) poziomu emitowanego hałasu;
5) poziomu emitowanych pól elektromagnetycznych.

Art. 19. 1. Władze publiczne, odmawiając udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie na podstawie art. 16 ust. 2 pkt 1, podają nazwę podmiotu odpowiedzialnego za opracowanie danego dokumentu lub danych oraz informują o przewidywanym terminie ich opracowania.

2. Jeżeli wniosek dotyczy informacji nieznajdującej się w posiadaniu władz publicznych, władze te niezwłocznie, niepóźniej jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku:

1) przekazują wniosek podmiotowi, w którego posiadaniu znajduje się żądana informacja, i powiadamiają o tym wnioskodawcę; przepis art. 65 § 1 zdanie drugie Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio;
2) zwracają wniosek wnioskodawcy, jeżeli nie można ustalić podmiotu, o którym mowa w pkt 1.

3. Jeżeli wniosek jest sformułowany w sposób zbyt ogólny, władze publiczne niezwłocznie, jednak niepóźniej niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, wzywają wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku, udzielając stosownych wyjaśnień oraz niezbędnej pomocy i wskazówek co do właściwego sformułowania wniosku, w szczególności informują o możliwości skorzystania z publicznie dostępnych wykazów, o których mowa w art. 21 ust. 1. Uzupełnienie wniosku nie wyłącza możliwości odmowy udostępnienia informacji na podstawie art. 16 ust. 2 pkt 4.

4. Jeżeli jest możliwe oddzielenie części informacji podlegającej wyłączeniu z udostępnienia z przyczyn, o których mowa w art. 16, udostępnia się pozostałą część informacji. Przepis art. 20 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 20. 1. Odmowa udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie następuje w drodze decyzji.

2. Do skarg rozpatrywanych w postępowaniu o udostępnienie informacji o środowisku i jego ochronie stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143), z tym że:

1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi;
2) skargę rozpatruje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.

3. (uchylony)

Rozdział 3

Publicznie dostępne wykazy oraz upowszechnianie informacji drogą elektroniczną

Art. 21. 1. Dane o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.

2. W publicznie dostępnych wykazach zamieszcza się dane:

1) o decyzjach odmawiających udostępnienia informacji, o których mowa w art. 20 ust. 1;
2) o projektach, o których mowa w art. 46 i art. 47 ust. 1, przed ich skierowaniem do postępowania z udziałem społeczeństwa;
3) o informacjach o odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 48 ust. 1 i 2;
4) o stanowiskach, o których mowa w art. 47 ust. 3;
4a) o stanowiskach, o których mowa w art. 53 ust. 1;
5) o opiniach, o których mowa w art. 54 ust. 1;
6) o dokumentach, o których mowa w art. 46 i 47, wraz z podsumowaniem, o którym mowa w art. 55 ust. 3, po ich przyjęciu;
7) o prognozach oddziaływania na środowisko;
8) o postanowieniach, o których mowa w art. 63 ust. 1;
[9) o wnioskach o wydanie decyzji i o decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach;]

Nowe brzmienie pkt 9 w ust. 2 w art. 21 wejdzie w życie z dn. 1.01.2027 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 875).

<9) o wnioskach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i o decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o wnioskach o zmianę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w trybie art. 72a i o zmienionych w tym trybie decyzjach;>

10) o wnioskach o wydanie decyzji i o decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1, wydawanych dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
11) o postanowieniach, o których mowa w art. 79 ust. 2;
12) o postanowieniach, o których mowa w art. 90 ust. 1;
13) o wnioskach o wydanie decyzji i o decyzjach, o których mowa w art. 96 ust. 1, wydawanych dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, dla których przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000;
14) o postanowieniach, o których mowa w art. 97 ust. 1;
15) o postanowieniach, o których mowa w art. 98 ust. 1;
16) o raportach o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
17) o analizach porealizacyjnych;
18) o postanowieniach, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 1;
19) o powiadomieniach, o których mowa w art. 109 ust. 1 i art. 113 ust. 3;
20) o dokumentach, o których mowa w art. 118;
21) o decyzjach i dokumentach, o których mowa w art. 120 ust. 1;
22) o wynikach prac studialnych z zakresu ochrony środowiska;
23) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska o:
    a) projektach, przed ich skierowaniem do postępowania z udziałem społeczeństwa:
        – (uchylone)
        – wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska,
        – programów ochrony powietrza,
        – programów ochrony środowiska przed hałasem,
        – wewnętrznych i zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych,
        – strategii rozwoju, programów i dokumentów programowych, o których mowa w art. 14 ust. 1 tej ustawy,

- miejskich planów adaptacji w rozumieniu art. 3 pkt 9a tej ustawy,

b) (uchylona)

ba) strategiach rozwoju, programach i dokumentach programowych, o których mowa w art. 14 ust. 1 tej ustawy,

c) wojewódzkich, powiatowych i gminnych programach ochrony środowiska,

d) opracowaniach ekofizjograficznych,

e) programach ochrony powietrza,

ea) harmonogramach zadań w zakresie historycznych zanieczyszczeń powierzchni ziemi,

eb) rejestrze historycznych zanieczyszczeń powierzchni ziemi,

ec) miejskich planach adaptacji w rozumieniu art. 3 pkt 9a tej ustawy,

ed) sprawozdaniach, o których mowa w art. 18c ust. 1 pkt 2 tej ustawy,

f) wnioskach o wydanie decyzji i o decyzjach ustalających plan remediacji historycznego zanieczyszczenia powierzchni ziemi,

g) rejestrach zawierających informacje o terenach zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz o terenach, na których występują te ruchy,

h) strategicznych mapach hałasu, o których mowa w art. 118 ust. 1 tej ustawy,

i) programach ochrony środowiska przed hałasem,

j) zgłoszeniach, o których mowa w art. 152 ust. 1 tej ustawy,

k) wnioskach o wydanie pozwolenia i o pozwoleniach:

- zintegrowanych,
- na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza,
- wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi,
- na wytwarzanie odpadów,

l) (uchylona)

m) przeglądach ekologicznych,

ma) zgłoszeniach, o których mowa w art. 250 ust. 1 tej ustawy,

mb) programach zapobiegania poważnym awariom przemysłowym, o których mowa w art. 251 ust. 1 tej ustawy,

n) raportach o bezpieczeństwie oraz o decyzjach, o których mowa w art. 259 ust. 1 tej ustawy,

na) kontrolach planowych, o których mowa w art. 269 tej ustawy,

o) (uchylona)

p) wewnętrznych i zewnętrznych planach operacyjno-ratowniczych,

q) wykazach, o których mowa w art. 286 ust. 1 tej ustawy,

r) decyzjach o wymiarze, odroczeniu terminu płatności, zmniejszeniu i umorzeniu opłat za korzystanie ze środowiska lub administracyjnych kar pieniężnych;

s) (uchylona)

24) z zakresu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody o:

a) projektach planów ochrony, projektach planów zadań ochronnych oraz projektach zadań ochronnych tworzonych dla form ochrony przyrody,

b) wnioskach o wydanie zezwolenia i o zezwoleniach na czynności podlegające zakazom lub ograniczeniom w stosunku do gatunków objętych ochroną, o których mowa w art. 56 ust. 1 i 2 tej ustawy, oraz o projektach zarządzeń, o których mowa w art. 56a tej ustawy,

c) zezwoleniach i świadectwach, wydawanych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. WE L 61 z 03.03.1997, str. 1, z późn. zm.), a także wnioskach o wydanie tych zezwoleń i tych świadectw,

d) świadectwach fitosanitarnych na wywóz żywych roślin należących do gatunków, o których mowa w lit. c, pochodzących z uprawy,

e) zezwoleniach na prowadzenie ogrodu botanicznego, ogrodu zoologicznego, ośrodka rehabilitacji zwierząt lub azylu dla zwierząt,

f) wnioskach o wydanie zezwolenia i o zezwoleniach na usunięcie drzewa lub krzewu,

g) decyzjach o wymiarze kar pieniężnych, o których mowa w art. 88 tej ustawy,

h) (uchylona)

i) zgłoszeniach dokonywanych na podstawie art. 118 tej ustawy oraz decyzjach wydawanych na podstawie art. 118 i art. 118a tej ustawy;

24a) z zakresu ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1589 oraz z 2025 r. poz. 1795):

a) o zezwoleniach wydanych na podstawie art. 8 ust. 1–3 tej ustawy,

b) zawarte w Centralnym Rejestrze Danych o Inwazyjnych Gatunkach Obcych;

25) z zakresu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach o:
   a) zezwoleniach na zbieranie odpadów, zezwoleniach na przetwarzanie odpadów oraz zezwoleniach na zbieranie i przetwarzanie odpadów,
   b) zezwoleniach na zbieranie zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych,
   c) decyzjach zatwierdzających zmianę klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne oraz decyzjach o wyrażeniu sprzeciwu,
   d) decyzjach potwierdzających spełnienie warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny albo stwierdzających niespełnienie tych warunków,
   e) decyzjach nakazujących posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania,
   f) zezwoleniach na spalanie odpadów poza instalacjami i urządzeniami,
   g) decyzjach nakładających na sprawcę wypadku obowiązki dotyczące gospodarowania odpadami z wypadków,
   h) decyzjach zatwierdzających instrukcję prowadzenia składowiska odpadów,
   i) decyzjach określających zakres i harmonogram działań niezbędnych do ustalenia przyczyn zmian obserwowanych parametrów oraz możliwych zagrożeń dla środowiska i decyzjach określających zakres i harmonogram działań niezbędnych do usunięcia przyczyn i skutków stwierdzonych zagrożeń dla środowiska,
   j) decyzjach o wstrzymaniu użytkowania składowiska odpadów,
   k) decyzjach wstrzymujących działalność posiadacza odpadów,
   l) zgodach na wydobywanie odpadów,
   m) decyzjach wyrażających zgodę na zamknięcie składowiska odpadów,
   n) decyzjach o zamknięciu składowiska odpadów lub jego wydzielonej części,
   o) decyzjach o przeniesienie praw i obowiązków wynikających z decyzji, o których mowa w art. 151 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;

26) (uchylony)

27) z zakresu ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2025 r. poz. 733) – o wnioskach o wpis do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i o wpisach do tego rejestru;
28) z zakresu ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960 i 1535 oraz z 2026 r. poz. 445 i 605) o:
    a) wnioskach o wydanie pozwolenia i o pozwoleniach wodnoprawnych na pobór wód,
    b) decyzjach nakazujących usunięcie drzew i krzewów,
    c) wstępnej ocenie stanu środowiska wód morskich,
    d) zestawie celów środowiskowych dla wód morskich,
    e) programie monitoringu wód morskich,
    f) programie ochrony wód morskich,
    g) wystąpieniach, o których mowa w art. 147 tej ustawy,
    h) obszarach wód morskich objętych formami ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
29) z zakresu ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 425 oraz z 2025 r. poz. 1863) – o rejestrach poważnych awarii;
30) o rejestrach, o których mowa w art. 6b, art. 15v, art. 34, art. 40, art. 50 i art. 50a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2022 r. poz. 546);
31) o decyzjach określających szczegółowe warunki wydobywania kopaliny, o których mowa w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. poz. 1190);
32) o deklaracjach środowiskowych, o których mowa w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. z 2022 r. poz. 2013);
33) z zakresu ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1685 i 1863) o:
    a) decyzjach odmawiających uwzględnienia sprzeciwu, o których mowa w art. 10 ust. 8 tej ustawy,
    b) zezwoleniach, o których mowa w art. 51 tej ustawy,
    c) decyzjach, o których mowa w art. 87 ust. 5 i art. 88 ust. 2 tej ustawy,

d) raportach na temat wielkości emisji, o których mowa w art. 80 ust. 3 i art. 86 ust. 10 tej ustawy,

e) sprawozdaniach z weryfikacji, o których mowa w art. 84 ust. 1 tej ustawy,

f) decyzjach o wymierzeniu kary pieniężnej, o których mowa w art. 102 ust. 1, art. 103 ust. 1–3, art. 104 ust. 1 i art. 105 tej ustawy;

34) z zakresu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2026 r. poz. 69) o:

a) koncesjach na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, koncesjach na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, koncesjach na wydobywanie kopalin ze złóż, koncesjach na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, koncesjach na podziemne składowanie odpadów oraz koncesjach na podziemne składowanie dwutlenku węgla, a także o decyzjach zatwierdzających projekty robót geologicznych wykonywanych w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich lub hydrogeologicznych na potrzeby udokumentowania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla,

b) danych zawartych w księdze rejestrowej rejestru obszarów górniczych i zamkniętych podziemnych składowisk dwutlenku węgla,

c) kartach informacyjnych złóż kopalin, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy,

d) dokumentacjach mierniczo-geologicznych zlikwidowanych zakładów górniczych,

e) protokołach z przeprowadzonej kontroli działalności polegającej na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla, o których mowa w art. 127n ust. 1 tej ustawy, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji,

f) decyzjach zatwierdzających plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów lub decyzjach inwestycyjnych w celu wykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz

wydobywanie węglowodorów ze złoża, wydawanych na podstawie tej ustawy,

g) decyzjach zatwierdzających plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny, wydawanych na podstawie tej ustawy;

35) z zakresu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2020 r. poz. 2187) o:

a) wnioskach o wydanie decyzji i o decyzjach, o których mowa w art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 1 oraz art. 17 ust. 2 tej ustawy,

b) postanowieniach, o których mowa w art. 24 ust. 7 tej ustawy,

c) harmonogramach zadań w zakresie bezpośrednich zagrożeń szkodą w środowisku i szkód w środowisku, o których mowa w art. 16a tej ustawy,

d) rejestrze bezpośrednich zagrożeń szkodą w środowisku i szkód w środowisku, o którym mowa w art. 26a ust. 1 tej ustawy;

36) z zakresu ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe informacje o:

a) wnioskach o wydanie zezwoleń i o wydanych zezwoleniach na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe,

b) wydanych decyzjach nadzorczych, o których mowa w art. 68 i art. 68b ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe, odnoszących się do obiektów jądrowych

– z wyłączeniem informacji dotyczących ochrony fizycznej i zabezpieczeń materiałów jądrowych, a także informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji;

37) z zakresu ustawy z dnia 16 czerwca 2023 r. o wielkoobszarowych terenach zdegradowanych (Dz. U. poz. 1719) o:

a) ewidencji wielkoobszarowych terenów zdegradowanych, o której mowa w art. 3 ust. 9 tej ustawy,

b) decyzjach w sprawie poprawy stanu środowiska na wielkoobszarowych terenach zdegradowanych, o których mowa w art. 8 ust. 1 tej ustawy, oraz decyzjach w sprawie zakończenia wykonania planu, o których mowa w art. 17 ust. 5 tej ustawy;

38) z zakresu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2026 r. poz. 68 i 516) o sprzeciwach regionalnego dyrektora ochrony środowiska, o których mowa w art. 160n ust. 9 tej ustawy.

3. W publicznie dostępnych wykazach mogą być też zamieszczane dane o innych dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie.

4. Dane, o których mowa w ust. 2, są zamieszczane w publicznie dostępnych wykazach w terminie 14 dni od dnia odpowiednio wytworzenia dokumentów, o których mowa w ust. 1, albo przekazania ich władzom publicznym właściwym do ich udostępnienia.

Art. 22. 1. Do prowadzenia publicznie dostępnych wykazów są obowiązane władze publiczne właściwe w sprawach, o których mowa w art. 21 ust. 2.

2. Publicznie dostępne wykazy danych o dokumentach, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 16 i 17, prowadzą także władze publiczne właściwe do prowadzenia postępowania, w ramach którego lub w wyniku którego sporządzane są te dokumenty.

Art. 23. 1. Publicznie dostępne wykazy prowadzi się w formie elektronicznej. Władze publiczne obowiązane do prowadzenia wykazu udostępniają go w Biuletynie Informacji Publicznej.

2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wzór oraz zawartość i układ publicznie dostępnego wykazu, mając na uwadze zapewnienie przejrzystości wykazu i łatwości wyszukiwania zawartych w nim informacji oraz uwzględniając nazwy zamieszczonych w nim dokumentów, miejsca i daty ich wydania oraz miejsca ich przechowywania, a także zastrzeżenia dotyczące nieudostępniania informacji.

Art. 24. 1. Informacje:

1) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, dotyczące:
   a) klasyfikacji stref, o której mowa w art. 88 ust. 2 i art. 89 ust. 1 tej ustawy,
   b) wyników pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1 tej ustawy,
   c) programów ochrony powietrza, o których mowa w art. 91 ust. 3 i 5 tej ustawy,

d) planów działań krótkoterminowych, o których mowa w art. 92 ust. 1 tej ustawy,

e) (uchylona)

f) terenów, o których mowa w art. 110a ust. 1 tej ustawy,

g) strategicznych map hałasu, o których mowa w art. 118 ust. 1 tej ustawy,

h) terenów, o których mowa w art. 118 ust. 7 pkt 3 tej ustawy,

i) programów ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119a ust. 1 tej ustawy,

j) wyników badań, o których mowa w art. 123 ust. 2 tej ustawy,

k) terenów, o których mowa w art. 124 tej ustawy,

l) wyników pomiarów, o których mowa w art. 175 ust. 1–3 tej ustawy,

m) (uchylona)

n) (uchylona)

2) dotyczące produktów, opakowań i gospodarki odpadami, zgromadzone w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, niezawierające danych jednostkowych,

3) dotyczące monitoringu wód, o których mowa w art. 349 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne

– są udostępniane za pośrednictwem systemów teleinformatycznych, w szczególności przy wykorzystaniu elektronicznych baz danych.

2. Informacje zawarte w elektronicznych bazach danych są udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej prowadzonym przez podmioty, o których mowa w ust. 3.

3. Elektroniczne bazy danych prowadzą:

1) marszałek województwa – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, d, g oraz i, a także pkt 2;

2) starosta – w zakresie informacji, o których mowa w:

a) ust. 1 pkt 1 lit. *e* oraz f,

b) ust. 1 pkt 1 lit. g;

3) (uchylony)

4) zarządzający drogą, linią kolejową lub lotniskiem – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. g oraz h;

5) zarządzający drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. l;
6) Główny Inspektor Ochrony Środowiska – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, b, g, h, j, k i l oraz pkt 3.

4. Zadanie marszałka województwa, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, jest zadaniem z zakresu administracji rządowej.

5. Minister właściwy do spraw klimatu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia:
1) sposób udostępniania informacji;
2) minimalny zakres udostępnianych informacji;
3) formę udostępniania informacji;
4) częstotliwość aktualizacji udostępnianych informacji.

Art. 25. 1. W Biuletynie Informacji Publicznej są udostępniane także:
1) przez ministra właściwego do spraw klimatu:
   a) (uchylona)
   b) z zakresu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach:
      – krajowy plan gospodarki odpadami,
      – sprawozdanie z realizacji krajowego planu gospodarki odpadami,
   c) informacje o przepisach krajowych i wspólnotowych, a także o umowach międzynarodowych, które dotyczą spraw objętych działem administracji rządowej – klimat, a także raporty z wykonania tych przepisów i umów, w przypadkach, gdy raporty te są dostępne,
   d) porozumienia dotyczące spraw objętych działem administracji rządowej – klimat,
   e) (uchylona)
   f) (uchylona)
   g) z zakresu ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2026 r. poz. 526):
      – Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza oraz jego aktualizacje,
      – inwentaryzacje emisji,
      – prognozy wielkości emisji,

– raporty metodyczne IIR,

h) z zakresu ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska – sprawozdania dotyczące lokalizacji prowadzenia badań monitoringowych oraz danych uzyskanych w wyniku tych badań;

1a) przez ministra właściwego do spraw środowiska:

a) z zakresu ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych:

– Rejestr Zakładów Inżynierii Genetycznej, o którym mowa w art. 6b tej ustawy,

– Rejestr Zamkniętego Użycia Mikroorganizmów Genetycznie Zmodyfikowanych, o którym mowa w art. 15v tej ustawy,

– Rejestr Zamkniętego Użycia Organizmów Genetycznie Zmodyfikowanych, o którym mowa w art. 34 tej ustawy,

– Rejestr Zamierzonego Uwalniania Organizmów Genetycznie Zmodyfikowanych do Środowiska, o którym mowa w art. 40 tej ustawy,

– Rejestr Produktów Organizmów Genetycznie Zmodyfikowanych, o którym mowa w art. 50 tej ustawy,

– Rejestr Upraw GMO, o którym mowa w art. 50a tej ustawy,

b) informacje o przepisach krajowych i wspólnotowych, a także o umowach międzynarodowych, które dotyczą spraw objętych działem administracji rządowej – środowisko, a także raporty z wykonania tych przepisów i umów, w przypadkach, gdy raporty te są dostępne,

c) porozumienia dotyczące spraw objętych działem administracji rządowej – środowisko;

1b) przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej – z zakresu ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne:

a) krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych, o którym mowa w art. 88 ust. 1 tej ustawy,

b) sprawozdanie z realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, o którym mowa w art. 89 ust. 1 tej ustawy;

2) przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska – baza danych, o której mowa w art. 128 ust. 1;

3) przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska:
   a) Krajowy Rejestr Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń, o którym mowa w art. 236a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
   b) raporty o stanie środowiska w Polsce, o których mowa w art. 25b ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska;

3a) przez Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami – Rejestr średnich źródeł spalania paliw, o którym mowa w art. 236e ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;

4) przez marszałka województwa:
   a) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska:
      – wojewódzkie programy ochrony środowiska, o których mowa w art. 17 ust. 1 tej ustawy,
      – raporty z wykonania wojewódzkich programów ochrony środowiska, o których mowa w art. 18 ust. 2 tej ustawy,
      – program ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91 ust. 1 tej ustawy,
      – (uchylone)
      – plan działań krótkoterminowych, o którym mowa w art. 92 ust. 1 tej ustawy,
      – programy ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119a ust. 1 tej ustawy,
      – decyzje udzielające lub zmieniające pozwolenia zintegrowane, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 tej ustawy,
   b) z zakresu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach:
      – rejestr, z wyłączeniem informacji, o których mowa w art. 49 ust. 7 tej ustawy,
      – wojewódzki plan gospodarki odpadami,
      – sprawozdanie z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;

5) przez wojewodę – akty prawa miejscowego, wydawane na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;

5a) przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska – decyzje udzielające lub zmieniające pozwolenia zintegrowane, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;

6) (uchylony)

7) przez starostę:

   a) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska:

      – powiatowe programy ochrony środowiska, o których mowa w art. 17 ust. 1 tej ustawy,

      – raporty z wykonania powiatowych programów ochrony środowiska, o których mowa w art. 18 ust. 2 tej ustawy,

      – (uchylone)

      – decyzje udzielające lub zmieniające pozwolenia zintegrowane, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 tej ustawy;

   b) (uchylona)

8) przez wójta, burmistrza, prezydenta miasta:

   a) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska:

      – gminne programy ochrony środowiska, o których mowa w art. 17 ust. 1 tej ustawy,

      – raporty z wykonania gminnych programów ochrony środowiska, o których mowa w art. 18 ust. 2 tej ustawy,

      – miejskie plany adaptacji w rozumieniu art. 3 pkt 9a tej ustawy,

      – sprawozdania, o których mowa w art. 18c ust. 1 pkt 2 tej ustawy;

   b) (uchylona)

9) przez Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki, z zakresu ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe:

   a) informacje o stanie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej obiektu jądrowego, jego wpływie na zdrowie ludzi i na środowisko oraz o wielkości i składzie izotopowym uwolnień substancji promieniotwórczych z obiektu jądrowego do środowiska, a także o nieplanowanych zdarzeniach w obiekcie jądrowym, powodujących powstanie zagrożenia,

   b) roczne oceny stanu bezpieczeństwa nadzorowanych obiektów jądrowych,

   c) informacje o stanie ochrony radiologicznej składowisk odpadów promieniotwórczych, ich wpływie na zdrowie ludzi i środowisko,

d) informacje o wielkości i składzie izotopowym uwolnień substancji promieniotwórczych ze składowisk odpadów promieniotwórczych do środowiska,

e) informacje o zdarzeniach w składowiskach odpadów promieniotwórczych powodujących powstanie zagrożenia

– z wyłączeniem informacji dotyczących ochrony fizycznej i zabezpieczeń materiałów jądrowych, a także informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji;

10) przez Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego, z zakresu ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1194 oraz z 2026 r. poz. 252):

a) informacje o funkcjonowaniu urządzeń, o których mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, zainstalowanych i eksploatowanych w elektrowni jądrowej,

b) roczne oceny dotyczące funkcjonowania urządzeń, o których mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, zainstalowanych i eksploatowanych w elektrowni jądrowej

– z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Rozdział 4

Opłaty

Art. 26. 1. Wyszukiwanie i przeglądanie w siedzibie władz publicznych dokumentów wyszczególnionych w publicznie dostępnym wykazie jest bezpłatne.

2. Za wyszukiwanie informacji, a także za przekształcanie informacji w formę wskazaną we wniosku, sporządzanie kopii dokumentów lub danych oraz ich przesłanie władze publiczne pobierają opłaty w wysokości odzwierciedlającej związane z tym uzasadnione koszty.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 2, pobierane przez organ administracji:

1) rządowej – stanowią dochód budżetu państwa;

2) samorządowej – stanowią dochód własny jednostek samorządu terytorialnego.

3a. Opłaty, o których mowa w ust. 2, pobierane przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie stanowią przychód Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

4. (uchylony)

Art. 27. 1. Górne jednostkowe stawki opłat, o których mowa w art. 26 ust. 2, wynoszą:

1) za wyszukiwanie informacji – 10 zł, jeżeli wymaga wyszukiwania do dziesięciu dokumentów; opłata ulega zwiększeniu o niewięcej niż 1 zł za każdy kolejny dokument, jeżeli informacja wymaga wyszukiwania więcej niż dziesięciu dokumentów;
2) za przekształcanie informacji w formę wskazaną we wniosku – 3 zł za każdy informatyczny nośnik danych;
3) za sporządzanie kopii dokumentów lub danych w formacie 210 mm × 297 mm (A4):
   a) za stronę kopii czarno-białej – 0,60 zł,
   b) za stronę kopii kolorowej – 6 zł.

2. Za przesłanie kopii dokumentów lub danych drogą pocztową pobiera się opłatę za przesyłkę danego rodzaju i danej kategorii wagowej w wysokości podanej w obowiązującym cenniku usług powszechnych operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 558), zwiększoną o:

1) niewięcej niż 4 zł – za kopię dokumentów lub danych w formie wydruku lub kserokopii;
2) niewięcej niż 10 zł – za kopię dokumentów lub danych na informatycznym nośniku danych dostarczonym przez podmiot żądający informacji.

Art. 28. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe stawki opłat, o których mowa w art. 26 ust. 2,
2) współczynniki różnicujące wysokość opłat, o których mowa w art. 26 ust. 2,
3) sposób naliczania opłat, o których mowa w art. 26 ust. 2, z uwzględnieniem przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku,

4) terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w art. 26 ust. 2

– biorąc pod uwagę, że opłaty te nie powinny stanowić przeszkody w dostępie do informacji.

DZIAŁ III

Udział społeczeństwa w ochronie środowiska

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 29. Każdy ma prawo składania uwag i wniosków w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa.

Art. 30. Organy administracji właściwe do wydania decyzji lub opracowania projektów dokumentów, w przypadku których przepisy niniejszej ustawy lub innych ustaw wymagają zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa, zapewniają możliwość udziału społeczeństwa odpowiednio przed wydaniem tych decyzji lub ich zmianą oraz przed przyjęciem tych dokumentów lub ich zmianą.

Art. 31. Do prowadzenia postępowań wymagających udziału społeczeństwa przepisy art. 16–20 stosuje się odpowiednio.

Art. 32. Do uwag i wniosków zgłaszanych w ramach postępowania wymagającego udziału społeczeństwa nie stosuje się przepisów działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 2

Udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji

Art. 33. 1. Przed wydaniem i zmianą decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o:

1) przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
2) wszczęciu postępowania;
3) przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie;
4) organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień;

5) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
6) możliwości składania uwag i wniosków;
7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania;
8) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków;
9) terminie i miejscu rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, o której mowa w art. 36, jeżeli ma być ona przeprowadzona;
10) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone.

2. Do niezbędnej dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 1 pkt 5, należą:
1) wniosek o wydanie decyzji wraz z wymaganymi załącznikami;
2) wymagane przez przepisy:
   a) postanowienia organu właściwego do wydania decyzji,
   b) stanowiska innych organów, jeżeli stanowiska są dostępne w terminie składania uwag i wniosków.

Art. 33a. 1. Informacje, o których mowa w art. 33 ust. 1, podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej:
1) organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, najpóźniej do końca dnia roboczego następującego po dniu wystąpienia okoliczności uzasadniających podanie tych informacji do publicznej wiadomości;
2) organ gminy właściwej miejscowo ze względu na przedmiot postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, najpóźniej do końca dnia roboczego następującego po dniu doręczenia wystąpienia o podanie informacji do publicznej wiadomości skierowanego przez organ właściwy do wydania tej decyzji.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, udostępniają informacje, o których mowa w art. 33 ust. 1, na swoich stronach podmiotowych w Biuletynie Informacji Publicznej przez okres niekrótszy niż jeden rok.

3. Organ gminy właściwej miejscowo ze względu na przedmiot postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach:

1) podaje informacje, o których mowa w art. 33 ust. 1, do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości najpóźniej do końca dnia roboczego następującego po dniu doręczenia wystąpienia o podanie informacji do publicznej wiadomości skierowanego przez organ właściwy do wydania tej decyzji;
2) udostępnia informacje w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości przez okres 30 kolejnych dni od dnia pierwszego podania informacji zgodnie z pkt 1.

4. W przypadku przerwy w udostępnianiu informacji, o których mowa w art. 33 ust. 1, w sposób określony w ust. 3 pkt 2, bieg terminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, nie ulega przerwaniu, o ile informacje, o których mowa w art. 33 ust. 1, pozostają udostępnione przez co najmniej jeden z organów, o których mowa w ust. 1, na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 34. Uwagi i wnioski mogą być wnoszone:
1) w formie pisemnej;
2) ustnie do protokołu;
3) za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Art. 35. Uwagi lub wnioski złożone po upływie terminu, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 7, pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 36. Organ właściwy do wydania decyzji może przeprowadzić rozprawę administracyjną otwartą dla społeczeństwa. Przepis art. 91 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Art. 37. Organ prowadzący postępowanie:
1) rozpatruje uwagi i wnioski;
2) w uzasadnieniu decyzji, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, podaje informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

Art. 38. Organ właściwy do wydania decyzji podaje do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią.

Rozdział 3

Udział społeczeństwa w opracowywaniu dokumentów

Art. 39. 1. Organ opracowujący projekt dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informację o:

1) przystąpieniu do opracowywania projektu dokumentu i o jego przedmiocie;
2) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
3) możliwości składania uwag i wniosków;
4) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie co najmniej 21-dniowy termin ich składania;
5) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków;
6) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone.

2. Do niezbędnej dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, należą:

1) założenia lub projekt dokumentu;
2) wymagane przez przepisy załączniki oraz stanowiska innych organów, jeżeli stanowiska są dostępne w terminie składania uwag i wniosków;
3) prognoza oddziaływania na środowisko – w przypadku gdy dla projektu dokumentu jest przeprowadzana strategiczna ocena oddziaływania na środowisko.

Art. 40. Uwagi i wnioski mogą być wnoszone:

1) w formie pisemnej;
2) ustnie do protokołu;
3) za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Art. 41. Uwagi lub wnioski złożone po upływie terminu, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 4, pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 42. Organ opracowujący projekt dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa:

1) rozpatruje uwagi i wnioski;
2) dołącza do przyjętego dokumentu uzasadnienie zawierające informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod

uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

Art. 43. Organ opracowujący projekt dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa podaje do publicznej wiadomości informację o przyjęciu dokumentu i o możliwościach zapoznania się z jego treścią oraz:

1) uzasadnieniem, o którym mowa w art. 42 pkt 2;
2) podsumowaniem, o którym mowa w art. 55 ust. 3 – w przypadku dokumentów, o których mowa w art. 46 i 47.

Rozdział 4

Uprawnienia organizacji ekologicznych

Art. 44. 1. Organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe, zgłoszą chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony, jeżeli prowadzą działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania. Przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

2. Organizacji ekologicznej służy prawo wniesienia odwołania od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa prowadzonym przez organ pierwszej instancji; wniesienie odwołania jest równoznaczne ze zgłoszeniem chęci uczestniczenia w takim postępowaniu. W postępowaniu odwoławczym organizacja uczestniczy na prawach strony.

3. Organizacji ekologicznej służy skarga do sądu administracyjnego od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa.

4. Na postanowienie o odmowie dopuszczenia do udziału w postępowaniu organizacji ekologicznej służy zażalenie.

Art. 45. 1. Organizacje ekologiczne, jednostki pomocnicze samorządu gminnego, samorząd pracowniczy, jednostki ochotniczych straży pożarnych oraz

związki zawodowe mogą współdziałać w dziedzinie ochrony środowiska z organami administracji.

2. Związki zawodowe i samorządy pracownicze mogą powoływać zakładowe komisje ochrony środowiska oraz społecznych inspektorów ochrony środowiska w celu organizowania i przeprowadzania społecznej kontroli ochrony środowiska na terenie zakładu pracy.

3. Organy administracji mogą udzielać pomocy organizacjom ekologicznym w ich działalności w dziedzinie ochrony środowiska.

DZIAŁ IV

Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko

Rozdział 1

Dokumenty wymagające przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko

Art. 46. 1. Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymaga projekt:

1) planu ogólnego gminy oraz planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a także koncepcji rozwoju kraju, strategii rozwoju, programu, polityki publicznej i dokumentu programowego, z zakresu polityki rozwoju, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
2) polityki, strategii, planu i programu w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, opracowywany lub przyjmowany przez organy administracji, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
3) polityki, strategii, planu i programu innego niż wymienione w pkt 1 i 2, którego realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000, jeżeli nie jest on bezpośrednio związany z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony.

2. Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest też wymagane w przypadku projektu zmiany dokumentu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 47. 1. Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane także w przypadku projektu dokumentu innego niż wymieniony w art. 46 ust. 1 oraz w przypadku projektu zmiany takiego dokumentu, jeżeli w uzgodnieniu z właściwym organem, o którym mowa w art. 57, organ opracowujący projekt stwierdzi, że realizacja postanowień danego dokumentu albo jego zmiany może spowodować znaczące oddziaływanie na środowisko.

2. Występując o uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1, organ opracowujący projekt dołącza informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 49.

3. Organ opracowujący projekt sporządza, w formie pisemnej, stanowisko w sprawie potrzeby przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko albo jej braku. Stanowisko wymaga uzasadnienia zawierającego informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 49.

Art. 47a. Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko nie wymaga projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz projekt zmiany takiego dokumentu, a także projekt, o którym mowa w art. 47 ust. 1:

1) przygotowywany wyłącznie dla celów obrony narodowej lub obrony cywilnej,
2) finansowy lub budżetowy

– z wyłączeniem projektu, którego realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000.

Art. 48. 1. Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz projekt zmiany takiego dokumentu, może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i art. 58, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli stwierdzi, że realizacja postanowień takiego dokumentu albo jego zmiany nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko, w tym na obszary Natura 2000.

2. Organ opracowujący projekt zmiany dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 3, może, po uzgodnieniu z właściwym organem, o którym mowa w art. 57, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli stwierdzi, że realizacja postanowień tej zmiany nie spowoduje znaczącego oddziaływania na obszary Natura 2000.

3. Odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w przypadku projektu dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 i 2, może dotyczyć wyłącznie projektu dokumentu dotyczącego obszaru w granicach jednej gminy.

4. Odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w przypadku projektu zmiany dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1:

1) pkt 1 i 2, może dotyczyć wyłącznie zmiany stanowiącej niewielką modyfikację przyjętego już dokumentu lub zmiany dotyczącej obszaru w granicach jednej gminy;
2) pkt 3, może dotyczyć wyłącznie zmiany stanowiącej niewielką modyfikację przyjętego już dokumentu.

5. Występując o uzgodnienie odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz projekt zmiany dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1, przedkłada informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 49.

6. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1 i 2, wymaga uzasadnienia zawierającego informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 49.

7. Informację o odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz projekt zmiany dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1, podaje wraz z uzasadnieniem, o którym mowa w ust. 6, do publicznej wiadomości bez zbędnej zwłoki.

8. Nie można odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, na podstawie którego ma być lokalizowana elektrownia wiatrowa w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 317), zwana dalej „elektrownią wiatrową”, jeżeli wprowadza on nowe lub zmienia istniejące ustalenia związane z budową lub przebudową elektrowni wiatrowej, w tym mające wpływ na odległość między elektrownią wiatrową a budynkami mieszkalnymi lub budynkami o funkcji mieszanej w rozumieniu art. 2 pkt 6 tej ustawy.

9. Nie można odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla projektu planu obszarów przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 19d ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, jeżeli wprowadza on nowe lub zmienia istniejące ustalenia związane z wyznaczaniem tych obszarów.

Art. 49. Przy odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 48 ust. 1–7, oraz przy ustalaniu, czy zachodzi potrzeba przeprowadzenia takiej oceny, zgodnie z art. 47, bierze się pod uwagę następujące uwarunkowania:

1) charakter działań przewidzianych w dokumentach, o których mowa w art. 46 i art. 47 ust. 1, w szczególności:
   a) stopień, w jakim dokument ustala ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć, w odniesieniu do usytuowania, rodzaju i skali tych przedsięwzięć,
   b) powiązania z działaniami przewidzianymi w innych dokumentach,
   c) przydatność w uwzględnieniu aspektów środowiskowych, w szczególności w celu wspierania zrównoważonego rozwoju, oraz we wdrażaniu prawa wspólnotowego w dziedzinie ochrony środowiska,
   d) powiązania z problemami dotyczącymi ochrony środowiska;
2) rodzaj i skalę oddziaływania na środowisko, w szczególności:
   a) prawdopodobieństwo wystąpienia, czas trwania, zasięg, częstotliwość i odwracalność oddziaływań,
   b) prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływań skumulowanych lub transgranicznych,
   c) prawdopodobieństwo wystąpienia ryzyka dla zdrowia ludzi lub zagrożenia dla środowiska;
3) cechy obszaru objętego oddziaływaniem na środowisko, w szczególności:
   a) obszary o szczególnych właściwościach naturalnych lub posiadające znaczenie dla dziedzictwa kulturowego, wrażliwe na oddziaływania, istniejące przekroczenia standardów jakości środowiska lub intensywne wykorzystywanie terenu,

b) formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz obszary podlegające ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.

Art. 50. (uchylony)

Rozdział 2

Prognoza oddziaływania na środowisko

Art. 51. 1. Organ opracowujący projekt, o którym mowa w art. 46 lub art. 47 ust. 1, sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

2. Prognoza oddziaływania na środowisko:

1) zawiera:
   a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
   b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
   c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
   d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
   e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
   f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
   g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;
2) określa, analizuje i ocenia:
   a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
   b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
   c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące

obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,

e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:
   – różnorodność biologiczną,
   – ludzi,
   – zwierzęta,
   – rośliny,
   – wodę,
   – powietrze,
   – powierzchnię ziemi,
   – krajobraz,
   – klimat,
   – zasoby naturalne,
   – zabytki,
   – dobra materialne

   – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

3) przedstawia:

a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,

b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym

dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Art. 52. 1. Informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 2, powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

2. W prognozie oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 51 ust. 1, uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

3. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu, ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania, jakim powinna odpowiadać prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, kierując się szczególnymi potrzebami planowania przestrzennego na szczeblu gminy oraz uwzględniając:

1) formę sporządzenia prognozy;
2) zakres zagadnień, które powinny zostać określone i ocenione w prognozie;
3) zakres terytorialny prognozy;
4) rodzaje dokumentów zawierających informacje, które powinny być uwzględnione w prognozie.

Art. 53. 1. Organ opracowujący projekt, o którym mowa w art. 46 lub art. 47 ust. 1, uzgadnia z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i art. 58, zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko.

2. Właściwy organ, uzgadniając:

1) potrzebę przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu do projektu, o którym mowa w art. 47 ust. 1,
2) brak możliwości odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w przypadku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 i 2

– uzgadnia równocześnie zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko.

2a. Występując o uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt, o którym mowa w art. 46 lub art. 47 ust. 1, przedkłada ten projekt lub informacje o przewidywanych rozwiązaniach tego projektu.

3. Uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1 i 2, dokonuje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o uzgodnienie, stwierdzenia potrzeby przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko albo braku możliwości odstąpienia od przeprowadzenia takiej oceny.

Rozdział 3

Opiniowanie, udział społeczeństwa i przyjęcie dokumentu

Art. 54. 1. Organ opracowujący projekt, o którym mowa w art. 46 lub art. 47 ust. 1, poddaje projekt, wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, opiniowaniu przez właściwe organy, o których mowa w art. 57 i art. 58. Właściwe organy wydają opinię w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii.

2. Organ opracowujący projekt zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, zgodnie z przepisami działu III rozdziałów 1 i 3, w strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko.

3. Do wnoszenia uwag i wniosków oraz opiniowania projektów planów ogólnych gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r. poz. 538) oraz ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Wystąpienie o zmianę terminu na podstawie art. 25 ust. 1a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez organy, o których mowa w art. 57 i art. 58 niniejszej ustawy, jest wiążące dla wójta, burmistrza albo prezydenta miasta.

4. Do wnoszenia uwag i wniosków oraz opiniowania projektów planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej stosuje się w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie przepisy ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1125, z 2025 r. poz. 409, 1535 i 1668 oraz z 2026 r. poz. 252).

Art. 55. 1. Organ opracowujący projekt, o którym mowa w art. 46 lub art. 47 ust. 1, bierze pod uwagę ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, opinie organów, o których mowa w art. 57 i art. 58, oraz rozpatruje uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

2. Projekt, o którym mowa w art. 46 i art. 47 ust. 1, nie może zostać przyjęty, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wynika, że może on znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000.

3. Do przyjętego dokumentu załącza się pisemne podsumowanie zawierające uzasadnienie wyboru przyjętego dokumentu w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych, a także informację, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

1) ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko;
2) opinie właściwych organów, o których mowa w art. 57 i 58;
3) zgłoszone uwagi i wnioski;
4) wyniki postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone;
5) propozycje dotyczące metod i częstotliwości przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień dokumentu.

4. Organ opracowujący projekt przekazuje przyjęty dokument wraz z podsumowaniem, o którym mowa w ust. 3, właściwym organom, o których mowa w art. 57 i 58.

5. Organ opracowujący projekt jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko, zgodnie z częstotliwością i metodami, o których mowa w ust. 3 pkt 5.

Art. 56. Przepisy niniejszego działu stosuje się także do podmiotów opracowujących projekt dokumentu, niebędących organami administracji.

Art. 57. 1. Organem właściwym w sprawach opiniowania i uzgadniania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko jest:

1) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska – w przypadku dokumentów opracowywanych i zmienianych przez naczelne lub centralne organy administracji rządowej;
2) regionalny dyrektor ochrony środowiska – w przypadku dokumentów innych niż wymienione w pkt 1.

2. W przypadku gdy planowana realizacja danego dokumentu dotyczy obszarów morskich, organem właściwym w sprawach opiniowania i uzgadniania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko jest także dyrektor urzędu morskiego.

2a. W przypadku gdy planowana realizacja danego dokumentu obejmuje obszar morski, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska, w części dotyczącej tych obszarów, ustala się wzdłuż linii brzegu morskiego na terenie danego województwa.

3. W przypadku gdy planowana realizacja danego dokumentu obejmuje obszar dwóch województw lub obszar morski wzdłuż linii brzegu morskiego dwóch województw, organem właściwym w sprawach opiniowania i uzgadniania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze właściwości znajduje się większa część terenu lub obszaru morskiego, na którym ma być realizowany ten dokument. Opiniowanie i uzgadnianie następuje w porozumieniu z zainteresowanym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

4. W przypadku gdy planowana realizacja danego dokumentu obejmuje obszar więcej niż dwóch województw, organem właściwym w sprawach opiniowania i uzgadniania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Art. 58. 1. Organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej właściwym w sprawach opiniowania i uzgadniania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko jest:

1) Główny Inspektor Sanitarny – w przypadku dokumentów opracowywanych i zmienianych przez naczelne lub centralne organy administracji rządowej;
2) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny – w przypadku dokumentów innych niż wymienione w pkt 1 i 3;
3) państwowy powiatowy inspektor sanitarny – w przypadku miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz planów ogólnych gmin.

1a. W przypadku gdy planowana realizacja danego dokumentu obejmuje obszar morski, właściwość miejscową państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, w części dotyczącej tych obszarów, ustala się wzdłuż linii brzegu morskiego na terenie danego województwa.

2. W przypadku gdy planowana realizacja danego dokumentu obejmuje obszar dwóch województw lub obszar morski wzdłuż linii brzegu morskiego dwóch województw, organem właściwym w sprawach opiniowania i uzgadniania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko jest państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, na którego obszarze właściwości znajduje się większa część terenu lub obszaru morskiego, na którym ma być realizowany ten dokument. Opiniowanie i uzgadnianie następuje w porozumieniu z zainteresowanym państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym.

3. W przypadku gdy planowana realizacja danego dokumentu obejmuje obszar więcej niż dwóch województw, organem właściwym w sprawach opiniowania i uzgadniania w ramach strategicznych ocen oddziaływania na środowisko jest Główny Inspektor Sanitarny.

4. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie są właściwe w sprawach opiniowania i uzgadniania projektów dokumentów, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 3, oraz projektów zmian takich dokumentów.

DZIAŁ V

Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz na obszar Natura 2000

Rozdział 1

Przedsięwzięcia wymagające oceny

Art. 59. 1. Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 albo jeżeli o jej przeprowadzenie wystąpi podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia lokalizowanego na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

2. Realizacja planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w ust. 1 wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli:

1) przedsięwzięcie to może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony;
2) obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.

Art. 59a. 1. Przystąpienie do:

1) przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 1,
2) analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2,
3) ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 69 ust. 1

– organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

2. Kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia w przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji, o których mowa w ust. 4 pkt 5, jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach.

3. W przypadku:

1) stwierdzenia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej,
2) naruszenia kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 2

– organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

4. Przepisów ust. 1 i ust. 3 pkt 1 nie stosuje się do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla:

1) drogi publicznej,
2) linii kolejowej, linii tramwajowej i metra realizowanych na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1234 oraz z 2026 r. poz. 41),
3) publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę,
4) publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków,
5) przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin lub koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż objętych własnością górniczą, a także koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, o których mowa w ustawie z dnia

9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, z wyjątkiem przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich,

6) inwestycji w zakresie terminalu realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2025 r. poz. 1222) w zakresie zadań inwestycyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 2 tej ustawy, oraz inwestycji towarzyszących, o których mowa w art. 38 tej ustawy, zwanej dalej „inwestycją w zakresie terminalu”,
7) inwestycji związanej z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi,
8) inwestycji realizowanej na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2026 r. poz. 104 i 436),
9) inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2025 r. poz. 1156),
10) strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz inwestycji towarzyszącej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1199),
11) inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (Dz. U. z 2024 r. poz. 285),
12) Inwestycji lub Inwestycji Towarzyszącej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym,
13) (utracił moc)
14) strategicznej inwestycji w sektorze naftowym,
15) inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku (Dz. U. z 2024 r. poz. 100),

16) inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1852 oraz z 2025 r. poz. 409),
17) inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Brühla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Brühla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie (Dz. U. z 2024 r. poz. 578),
18) przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku (Dz. U. z 2024 r. poz. 75),
19) inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1464),
20) inwestycji realizowanych w interesie bezpieczeństwa i obronności w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, 1014 i 1080 oraz z 2026 r. poz. 26, 426 i 635) na terenach zamkniętych określonych przez Ministra Obrony Narodowej,
21) inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2025 r. poz. 264),
22) inwestycji w zakresie infrastruktury portowej w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1796 oraz z 2026 r. poz. 176) przeznaczonej do obsługi budowy i eksploatacji morskich farm wiatrowych w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 498 i 1535 oraz z 2026 r. poz. 516),
23) inwestycji w zakresie zespołów urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych

– zwanych dalej „inwestycjami strategicznymi”.

5. Przepisów ust. 1 i ust. 3 pkt 1 nie stosuje się również do urządzeń infrastruktury technicznej objętych pracami budowlanymi w celu usunięcia kolizji z planowaną do realizacji inwestycją strategiczną.

<6. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia, co do którego obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie przewiduje możliwości jego lokalizacji, przepisów ust. 1 i 3 nie stosuje się w przypadku przedłożenia uchwały o przystąpieniu do sporządzania albo zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo uchwały o wyrażeniu zgody na przystąpienie do sporządzenia zintegrowanego planu inwestycyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Dodane ust. 6 i 7 w art. 59a wejdą w życie z dn. 1.01.2027 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 875).

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach umarza się, jeżeli wnioskodawca w terminie 5 lat od dnia wszczęcia tego postępowania nie przedłoży wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.>

Art. 60. Rada Ministrów, uwzględniając możliwe oddziaływanie na środowisko przedsięwzięć oraz uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
2) rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
3) przypadki, gdy zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia, o których mowa w pkt 1 i 2.

Art. 61. 1. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się w ramach:

1) postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
2) postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, jeżeli konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko została stwierdzona przez organ właściwy do wydania decyzji

o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w przypadku, o którym mowa w art. 88 ust. 1.

3) (uchylony)

2. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przeprowadza organ właściwy do wydania tej decyzji.

3. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

3a. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

3b. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

4. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, o której mowa w art. 62 ust. 2, przeprowadza się w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.

5. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 62. 1. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:

1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:

a) środowisko, w tym klimat, oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi,

b) dobra materialne,

c) zabytki,

ca) krajobraz, w tym krajobraz kulturowy,

d) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a–ca,

e) dostępność do złóż kopalin;

1a) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;

1b) podatność danego przedsięwzięcia na zmiany klimatu;

2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

3) wymagany zakres monitoringu.

2. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 określa się, analizuje oraz ocenia oddziaływania przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, biorąc pod uwagę także skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi przedsięwzięciami.

Art. 62a. 1. Karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o:

1) rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,

2) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania, pokryciu nieruchomości szatą roślinną oraz dziko występujących zwierzętach na nieruchomości,

3) rodzaju technologii,

4) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego,

5) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,

6) rozwiązaniach chroniących środowisko,

7) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,

8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,

9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,
10) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
11) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
12) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej,
13) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko,
14) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

– z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

2. Kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów – kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia.

Art. 63. 1. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące kryteria:

1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:
   a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,
   b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach,

znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,

d) emisji i występowania innych uciążliwości,

e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianami klimatu,

f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,

g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;

2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – uwzględniające:

a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łęgowe oraz ujścia rzek,

b) obszary wybrzeży i środowisko morskie,

c) obszary górskie lub leśne,

d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,

e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody,

f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,

g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,

h) gęstość zaludnienia,

i) obszary przylegające do jezior,

j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,

k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;

3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:

a) zasięgu oddziaływania – obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,

b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,

c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,

d) prawdopodobieństwa oddziaływania,

e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,

f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

2. (uchylony)

2a. (uchylony)

3. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdza się obligatoryjnie, jeżeli:

1) możliwość realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, jest uzależniona od ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
2) z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że realizacja przedsięwzięcia może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

4. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, organ określa jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 68.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

[5a. Jeżeli w terminie 3 lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 5, strona nie złoży raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, żądanie wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uważa się za wycofane.]

Nowe brzmienie ust. 5a w art. 63 wejdzie w życie z dn. 1.01.2027 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 875).

<5a. Żądanie wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uważa się za wycofane, jeżeli strona nie złoży raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w terminie:

1) 3 lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 5;
2) 5 lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 5 – w przypadku, o którym mowa w art. 59a ust. 6.>

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 5, nie przysługuje zażalenie.

Art. 64. 1. Postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
[2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1–3a, 10–19 i 21–29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;]

Zmiana w pkt 2 w ust. 1 w art. 64 wejdzie w życie z dn. 1.09.2026 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688, z 2024 r. poz. 1824, z 2025 r. poz. 527, z 2026 r. poz. 781).

<2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1–3a, 10–19 i 21–29;>

3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

1a. W przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, organem właściwym do wydania opinii, o której mowa w ust. 1, jest także dyrektor urzędu morskiego.

1b. W przypadku gdy dla planowanego przedsięwzięcia regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ze względu na oddziaływanie na obszar Natura 2000 lub ze względu na lokalizację przedsięwzięcia na obszarze chronionego krajobrazu lub na obszarze parku krajobrazowego, na których ustanowiono zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zamiast opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje on uzgodnienia w drodze postanowienia. Postanowienie to można zaskarżyć w zażaleniu, o którym mowa w art. 65 ust. 2.

1c. W przypadku gdy dla planowanego przedsięwzięcia organ właściwy do wydania oceny wodnoprawnej stwierdzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ze względu na możliwy negatywny wpływ tego przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, zamiast opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 4, dokonuje on uzgodnienia w drodze postanowienia. Postanowienie to można zaskarżyć w zażaleniu, o którym mowa w art. 65 ust. 2.

1d. W przypadku gdy wnioskodawcą dla planowanych przedsięwzięć, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 4, jest jednostka samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub podmiot od niej zależny w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 i 1436 oraz z 2026 r. poz. 252), regionalny dyrektor ochrony środowiska, stwierdzając konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zamiast opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje uzgodnienia w drodze

postanowienia. Postanowienie to można zaskarżyć w zażaleniu, o którym mowa w art. 65 ust. 2.

2. Organ zasięgający opinii przedkłada:

1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
2) kartę informacyjną przedsięwzięcia;
3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – informację o planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plan ten został przyjęty, albo informację o jego braku; nie dotyczy to opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji strategicznych.

2a. W przypadku przedsięwzięć, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 4, organ zasięgający opinii przedkłada także regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oświadczenie wraz z uzasadnieniem, czy wnioskodawca jest podmiotem zależnym od jednostki samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

3. Organy, o których mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydają opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

3a. Opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska i organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązków działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

4. Opinie i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1–1d, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

5. Postanowienia w sprawie uzgodnień, o których mowa w ust. 1b–1d, wiążą organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 65. 1. Postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. Na postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, przysługuje zażalenie.

3. Uzasadnienie postanowienia, o którym mowa w art. 63 ust. 1, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy wydaniu postanowienia.

Rozdział 2

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko

Art. 66. 1. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać:

1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:
   a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w tym w odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne,
   b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,
   c) przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z fazy realizacji i eksploatacji lub użytkowania planowanego przedsięwzięcia,
   d) informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
   e) informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu,
   f) informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
   g) ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu

używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianami klimatu, obejmujące ryzyko wynikające z podatności na zmiany klimatu, uwzględniającej narażenie oraz odporność przedsięwzięcia na zmiany klimatu;

2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym:
   a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy,
   b) właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód;

2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej w formie opisowej i kartograficznej, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem metodyki, stanowiące załącznik do raportu;

2b) inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;

3) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;

3a) opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane;

3b) informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;

4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;

5) opis wariantów przedsięwzięcia uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania na środowisko, ze wskazaniem wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz

racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska; racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym;

6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, katastrofy naturalnej lub budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia adaptacji do zmian klimatu, przewidywanej podatności na zmiany klimatu, uwzględniającej narażenie oraz odporność analizowanych wariantów na zmiany klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;

6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:

   a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,

   b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,

   c) dobra materialne,

   d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,

   e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,

   f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,

   g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a–f;

7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;

8) opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane,

krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:

a) istnienia przedsięwzięcia,

b) wykorzystywania zasobów środowiska,

c) emisji;

9) opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji, użytkowania lub likwidacji przedsięwzięcia;

10) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:

a) określenie założeń do:

– ratowniczych badań zidentyfikowanych zabytków znajdujących się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie robót budowlanych,

– programu zabezpieczenia istniejących zabytków przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego,

b) analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych, w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;

10a) dla instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej niemniejszej niż 300 MW ocenę gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla, określoną na podstawie analizy:

a) dostępności podziemnych składowisk dwutlenku węgla,

b) wykonalności technicznej i ekonomicznej sieci transportowych dwutlenku węgla;

11) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;

11a) odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia;

11b) uzasadnienie spełnienia warunków, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, jeżeli przedsięwzięcie wpływa na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ust. 1 tej ustawy;

12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego;

13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;

14) przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

15) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;

16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, oraz informacje o dostępnych wynikach innego monitoringu, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia obowiązków w tym zakresie;

17) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;

18) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;
19) datę sporządzenia raportu, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;
19a) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do raportu;
20) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.

1a. Każdy z analizowanych wariantów drogi, w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego.

1b. Przy porównaniu wariantów uwzględnia się wpływ na środowisko w związku:

1) z pracami rozbiórkowymi dotyczącymi przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
2) z gospodarką odpadami;
3) ze stosowaniem danych technologii lub substancji.

1c. W przypadku gdy planowane przedsięwzięcie związane jest z działalnością polegającą na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złoża węglowodorów metodą otworów wiertniczych lub wydobywaniu węglowodorów ze złoża tą metodą, opis elementów przyrodniczych środowiska, wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz inne dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2–2b, powinny zawierać się w obszarze określonym promieniem 500 m od zewnętrznej granicy przedsięwzięcia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4–8, powinny uwzględniać przewidywane oddziaływanie analizowanych wariantów na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

2a. W przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy wymogi nadrzędnego interesu publicznego przemawiają za realizacją przedsięwzięcia.

2b. Jeżeli planowane przedsięwzięcie stanowi inwestycję liniową celu publicznego, inwestycję celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze lub inwestycję celu publicznego o nieliniowym charakterze związaną z ochroną ludności przed powodzią i suszą, a proponowany przez wnioskodawcę wariant przebiega przez obszar parku narodowego lub rezerwatu przyrody, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych.

3. W razie stwierdzenia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–16, powinny uwzględniać określenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Jeżeli dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do raportu powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania. Nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego.

5. Jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać porównanie proponowanej techniki z najlepszymi dostępnymi technikami.

6. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać oddziaływanie przedsięwzięcia na etapach jego realizacji, eksploatacji lub użytkowania oraz likwidacji.

7. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać informacje o środowisku wynikające ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, istotne z punktu widzenia danego przedsięwzięcia.

8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

1) format dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej,

2) format raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko

– kierując się potrzebą poszerzania dostępu do informacji o środowisku.

Art. 67. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzany w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącej część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, powinien:

1) zawierać informacje, o których mowa w art. 66, określone ze szczegółowością i dokładnością odpowiednio do posiadanych danych wynikających z projektu budowlanego i innych informacji uzyskanych po wydaniu dla danego przedsięwzięcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz pozostałych wydanych decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, jeżeli informacje te nie mogły być w tym zakresie przedstawione odpowiednio w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo w karcie informacyjnej przedsięwzięcia;
2) określać stopień i sposób uwzględnienia wymagań dotyczących ochrony środowiska, zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1, jeżeli były już wydane dla danego przedsięwzięcia.

Art. 68. 1. Organ, określając zakres raportu, uwzględnia stan współczesnej wiedzy i metod badań oraz istniejące możliwości techniczne i dostępność danych.

2. Organ, określając zakres raportu, może – kierując się usytuowaniem, charakterem i skalą oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

1) odstąpić od wymagań co do zawartości raportu, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 4, 13, 15 i 16; nie dotyczy to dróg publicznych oraz linii kolejowych – będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
2) wskazać:
   a) rodzaje wariantów alternatywnych wymagających zbadania,
   b) zakres i szczegółowość wymaganych danych pozwalających scharakteryzować przedsięwzięcie, rodzaje oddziaływań oraz elementy środowiska wymagające szczegółowej analizy,
   c) zakres i metody badań.

Art. 69. 1. Wnioskodawca może, składając wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco

oddziaływać na środowisko, zamiast raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, złożyć kartę informacyjną przedsięwzięcia wraz z wnioskiem o ustalenie zakresu raportu.

2. Ustalenie zakresu raportu jest obowiązkowe, w przypadku gdy przedsięwzięcie może transgranicznie oddziaływać na środowisko.

3. Organ określa zakres raportu w drodze postanowienia. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 68.

4. Organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

5. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 4, nie przysługuje zażalenie.

Art. 70. 1. Postanowienie, o którym mowa w art. 69 ust. 3, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;

[2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1–3a, 10–19 i 21–29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;]

<2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1–3a, 10–19 i 21–29;>

3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;

4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;

5) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej – w przypadku obiektów jądrowych i składowisk odpadów promieniotwórczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe.

Zmiana w pkt 2 w ust. 1 w art. 70 wejdzie w życie z dn. 1.09.2026 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688, z 2024 r. poz. 1824, z 2025 r. poz. 527, z 2026 r. poz. 781).

1a. W przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, organem właściwym do wydania opinii, o której mowa w ust. 1, jest także dyrektor urzędu morskiego.

2. Organ zasięgający opinii przedkłada:

1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
2) kartę informacyjną przedsięwzięcia.

3. Opinie wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 2. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

4. Postanowienie, o którym mowa w art. 69 ust. 3, wydaje się w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach

Art. 71. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

2. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Art. 72. 1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem:

1) decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2026 r. poz. 524 i 605);
2) decyzji o pozwoleniu na rozbiórkę obiektów jądrowych – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
3) decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;

3a) decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięcia – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku;

4) koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż, koncesji na podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, koncesji na podziemne składowanie odpadów oraz koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla – wydawanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;

4a) decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów lub decyzji inwestycyjnej w celu wykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;

4b) decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;

4c) decyzji zatwierdzającej projekt robót geologicznych wykonywanych w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich lub hydrogeologicznych na potrzeby udokumentowania kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla – wydawanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;

5) decyzji określającej szczegółowe warunki wydobywania kopaliny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze;

6) pozwolenia wodnoprawnego na regulację wód, pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych oraz pozwolenia wodnoprawnego na wydobywanie z wód kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, wydawanych na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;

7) (uchylony)

8) decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1197);
9) decyzji o zmianie lasu na użytek rolny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2025 r. poz. 567 i 1795);
10) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 311);
11) decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
12) (uchylony)
13) decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięć Euro 2012 – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. z 2020 r. poz. 2008 oraz z 2026 r. poz. 160);
14) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego;
15) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu;
16) decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 562), o ile jest to wymagane;
17) decyzji o zezwolenie na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2336);
18) decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych;

18a) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszącej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

19) zezwolenia na budowę obiektu jądrowego, zezwolenia na wykonanie wstępnych robót budowlanych przy obiekcie energetyki jądrowej oraz zezwolenia na budowę składowiska odpadów promieniotwórczych, wydawanych na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe;

20) decyzji o zezwoleniu na założenie lotniska – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2025 r. poz. 1431 i 1668 oraz z 2026 r. poz. 176 i 607);

21) zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów i zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;

22) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej wydawanych na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych;

23) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską;

24) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;

25) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wydawanej na podstawie ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym;

26) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku wydawanej na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku;

27) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego wydawanej na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych;
28) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji, o której mowa w ustawie z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Brühla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie;
29) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących;
29) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy strzelnic realizowanych przez uczelnie wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o inwestycjach w zakresie budowy strzelnic realizowanych przez uczelnie.

1a. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

[1b. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje również przed podjęciem uchwały o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej lub inwestycji towarzyszącej w rozumieniu ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących. Ilekroć przepisy ustawy mają zastosowanie do wszystkich decyzji, o których mowa w ust. 1, mają także odpowiednie zastosowanie do uchwały, o której mowa w zdaniu pierwszym.]

Przepis uchylający ust. 1b w art. 72 wejdzie w życie z dn. 1.09.2026 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688, z 2024 r. poz. 1824, z 2025 r. poz. 527, z 2026 r. poz. 781).

2. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub jej zmiany nie stosuje się w przypadku zmiany:

1) decyzji, o których mowa w ust. 1, polegających na:
   a) ustaleniu lub zmianie formy lub wielkości zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej decyzją,
   b) zmianie danych wnioskodawcy;

1a) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18 i 19, polegających na zmianie zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego dotyczącej:

a) charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego, w szczególności: kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji,

b) zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z tego obiektu przez osoby niepełnosprawne,

c) charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego

– które nie spowodują zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1b) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 15, lub decyzji, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1c) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 25, oraz decyzji, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1d) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 27, oraz decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1e) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 22, oraz decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

2) koncesji lub decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, polegających także na:

a) zmniejszeniu powierzchni, w granicach której ma być prowadzona działalność,
b) przeniesieniu koncesji lub decyzji na inny podmiot,
c) zmianie głębokości robót geologicznych związanych z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złoża kopaliny, wykonywanych metodą otworów wiertniczych,
d) zmianie koncesji lub decyzji, polegającej na zmianie terminu rozpoczęcia działalności lub ograniczeniu prowadzenia działalności objętej koncesją lub decyzją, o ile mieści się ono w zakresie objętym decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach,
e) zmianie zakresu prac geologicznych, w tym robót geologicznych, lub harmonogramu robót geologicznych, niestanowiących przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko lub przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,
f) (uchylona)
g) zmianie terminu rozpoczęcia prac i robót geologicznych,
h) zmianie zapisu dotyczącego przekazywania próbek i danych geologicznych,
i) zmniejszeniu granic obszaru górniczego i terenu górniczego;
j) (uchylona)
k) (uchylona)
l) (uchylona)

3) planu ruchu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4a i 4b.

2a. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 21, nie stosuje się, w przypadku gdy:

1) zezwolenie dotyczy odzysku polegającego na przygotowaniu do ponownego użycia lub
2) jest to drugie lub kolejne zezwolenie dla zrealizowanego przedsięwzięcia nieulegającego zmianie.

2b. W przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określającej warunki realizacji przedsięwzięcia, przepis ust. 2 pkt 1a stosuje się, jeżeli odstąpienie od zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu

architektoniczno-budowlanego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1a, nie spowoduje zmian uwarunkowań określonych w tej decyzji.

3. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.

4. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w pierwszej instancji, stanowisko, że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Zajęcie stanowiska następuje na wniosek uwzględniający informacje na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowienia, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Wniosek, o którym mowa w zdaniu drugim, składa się do organu niewcześniej niż po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

4a. Zajęcie stanowiska następuje w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.

<4aa. W przypadku gdy organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie wydał postanowienia, o którym mowa w ust. 4a, w terminie 90 dni od dnia doręczenia temu organowi wniosku, o którym mowa w ust. 4 zdanie drugie, uznaje się, że aktualność warunków realizacji przedsięwzięcia określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane, została milcząco potwierdzona przez organ. Do milczącego zakończenia postępowania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.>

Dodany ust. 4aa w art. 72 wejdzie w życie z dn. 1.01.2027 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 875).

4b. Złożenie wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, wydawanych dla obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej, dla inwestycji

w zakresie terminalu, a także dla inwestycji w zakresie morskiej farmy wiatrowej oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy z morskiej farmy wiatrowej w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 3 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

5. W okresie, o którym mowa w ust. 3, 4 i 4b, dla danego przedsięwzięcia wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się także w przypadku, gdy dla danego przedsięwzięcia jest wymagane uzyskanie więcej niż jednej z decyzji, o których mowa w ust. 1, lub gdy wnioskodawca uzyskuje odrębnie decyzje dla poszczególnych etapów realizacji przedsięwzięcia.

5a. Dla obiektu energetyki jądrowej w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących będącego równocześnie obiektem jądrowym w rozumieniu ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach uzyskana przed decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej wydawaną na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących wypełnia wymóg uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie zezwolenia na budowę obiektu jądrowego lub zezwolenia na wykonanie wstępnych robót budowlanych przy obiekcie energetyki jądrowej przewidziany ustawą z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe.

6. Organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, niezwłocznie po wydaniu decyzji, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji.

6a. Udostępnienie dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 6, następuje zgodnie z przepisami działu II.

7. (uchylony)

8. W przypadku planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, których wyłącznym celem jest:

1) obronność i bezpieczeństwo państwa lub
2) prowadzenie działań ratowniczych i zapewnienie bezpieczeństwa cywilnego w związku z przeciwdziałaniem lub usunięciem bezpośredniego zagrożenia dla ludności

– nie wydaje się decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli jej wydanie miałoby niekorzystny wpływ na te cele.

9. Konieczność realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 8, wymaga zgłoszenia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska.

10. Do realizacji przedsięwzięcia można przystąpić, jeżeli w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia regionalny dyrektor ochrony środowiska nie wniósł, w drodze decyzji, sprzeciwu.

11. W przypadku wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 10, powstaje obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

*[**Art. 72a.** 1. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest obowiązany, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, do przeniesienia tej decyzji na rzecz innego podmiotu, jeżeli przyjmuje on warunki zawarte w tej decyzji.*

2. Stronami w postępowaniu o przeniesienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach są podmioty, między którymi ma być dokonane przeniesienie decyzji.]

Nowe brzmienie art. 72a wejdzie w życie z dn. 1.01.2027 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 875).

<Art. 72a. 1. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w pierwszej instancji jest obowiązany, za zgodą strony, na rzecz której decyzja ostateczna została wydana, do zmiany tej decyzji przez zmianę podmiotu lub podmiotów oznaczonych jako planujące podjęcie realizacji przedsięwzięcia, jeżeli podmioty wskazane we wniosku o zmianę decyzji oświadczą o zgodzie na przejęcie obowiązków wynikających z warunków określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Podmioty

wskazane w zmienionej decyzji jako planujące podjęcie realizacji przedsięwzięcia odpowiadają solidarnie za realizację warunków wynikających z tej decyzji.

2. Stronami w postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, są podmioty wymienione w tym przepisie.>

Art. 72b. 1. Podmiot, na który została przeniesiona koncesja, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4, udzielona przez ministra właściwego do spraw środowiska, albo który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z tej koncesji lub z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej na potrzeby działalności objętej tą koncesją lub decyzją.

2. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 1, wydaje na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenie potwierdzające wstąpienie w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy wynikające z tej decyzji. Do wniosku dołącza się kopie następujących dokumentów potwierdzających przejęcie praw i obowiązków z koncesji, o której mowa w ust. 1:

1) decyzji o przeniesieniu koncesji wydanej na podstawie art. 36 lub art. 49zd ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze lub
2) zaświadczenia, o którym mowa w art. 36a ust. 16 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

<Art. 72c. 1. Podmiot, który staje się właścicielem lub użytkownikiem wieczystym nieruchomości, na której jest realizowane lub zrealizowane przedsięwzięcie, dla którego została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z tej decyzji.

Dodany art. 72c wejdzie w życie z dn. 1.01.2027 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 875).

2. Jeżeli przedsięwzięcie, dla którego została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, wiąże się z prowadzeniem działalności określonej tą decyzją, prawa i obowiązki wynikające z tej decyzji z dniem objęcia tytułu prawnego do nieruchomości, na której jest lub będzie prowadzona ta działalność, przejmuje podmiot, który prowadzi lub będzie prowadził tę działalność.

3. Podmioty, które przejmują obowiązki wynikające z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, odpowiadają solidarnie za ich realizację.>

Art. 73. 1. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

1a. Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach składa się w:

1) postaci papierowej albo
2) formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 1703 oraz z 2026 r. poz. 160).

2. Dla przedsięwzięcia, dla którego zgodnie z odrębnymi przepisami jest wymagana decyzja o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się z urzędu. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo kartę informacyjną przedsięwzięcia sporządza organ właściwy do wydania decyzji.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

4. Formularz wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w formie dokumentu elektronicznego minister właściwy do spraw środowiska udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu.

Art. 74. 1. Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko – raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 – kartę informacyjną przedsięwzięcia;
2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – kartę informacyjną przedsięwzięcia, a w przypadku gdy

wnioskodawca wystąpił o przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 – raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;

3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;

3a) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3;

4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4–5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 – mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującą obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;

5) w przypadku przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska – wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – informację o planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plan ten został przyjęty, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji strategicznych;

5a) (uchylony)

6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a;
7) (uchylony)
8) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43, 516 i 607).

1a. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. W razie wątpliwości organ może wezwać podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia do dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w zakresie niezbędnym do wykazania, że liczba stron postępowania przekracza 10.

<1aa. W przypadku gdy obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie przewiduje możliwości lokalizacji przedsięwzięcia, do wniosku załącza się uchwałę o przystąpieniu do sporządzania albo zmiany takiego planu albo uchwałę o wyrażeniu zgody na przystąpienie do sporządzenia zintegrowanego planu inwestycyjnego, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przewidującego możliwość lokalizacji przedsięwzięcia. W przypadku niezałączenia uchwał, o których mowa w zdaniu pierwszym, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.>

Dodany ust. 1aa w art. 74 wejdzie w życie z dn. 1.01.2027 r. (Dz. U. z 2026 r. poz. 875).

1b. (uchylony)

1c. (uchylony)

1d. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, formaty danych załączników do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach, kierując się potrzebą poszerzania dostępu do informacji o środowisku.

2. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej w jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

3. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, do zawiadomienia stron innych niż podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia stosuje się przepisy art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że zawiadomienie to następuje w formie publicznego obwieszczenia w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego organu.

3a. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariancie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

3aa. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, organ prowadzący postępowanie powiadamia równocześnie wójta, burmistrza lub prezydenta miasta gminy właściwej ze względu na obszar, o którym mowa w ust. 3a, o decyzjach i innych czynnościach wydanych lub podjętych przez ten organ w danym postępowaniu. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta udostępnia powiadomienie w Biuletynie Informacji Publicznej lub dokonuje publicznego ogłoszenia w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

3b. Prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, organ ustala na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, lub innych dokumentów przedłożonych przez wnoszącego podanie, przy czym domniemywa się, że dane zawarte w tych dokumentach są prawdziwe. Doręczenie dokonane na adres ustalony na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, jest skuteczne.

3c. W przypadku gdy w dniu wszczęcia postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera nieaktualne dane lub w przypadku gdy dane te stały się nieaktualne na skutek śmierci jednej ze stron tego postępowania, nie stosuje się art. 97 § 1 pkt 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3d. W przypadku gdy po doręczeniu stronie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z wyjątkiem zawiadomienia w trybie określonym w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, nastąpi:

1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
2) przeniesienie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wskutek innego zdarzenia prawnego

– nabywca jest obowiązany, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1 – nabywca i zbywca są obowiązani, do niezwłocznego zgłoszenia organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego.

3e. Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 3d i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania administracyjnego.

3f. Nieuregulowany lub nieujawniony stan prawny nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania oraz wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do zawiadomień o decyzjach i innych czynnościach organu osób, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości o nieuregulowanym lub

nieujawnionym stanie prawnym, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3g. Przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć sytuację, w której:

1) dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono postępowania spadkowego lub nie zostało ono zakończone;
2) nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe.

3h. Przez nieujawniony stan prawny należy rozumieć sytuację, w której rejestry lub ewidencje właściwe dla ustalenia osób, o których mowa w ust. 3a, nie zawierają danych umożliwiających ich ustalenie, w szczególności danych osobowych, w tym adresu, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

4. Organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie były wymagane przed jej wydaniem.

Art. 74a. 1. Prognozę oddziaływania na środowisko, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 sporządza osoba, o której mowa w ust. 2.

2. Autorem prognozy oddziaływania na środowisko, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, a w przypadku zespołu autorów – kierującym tym zespołem powinna być osoba, która:

1) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie:
   a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,
   b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi,
   c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i geologia inżynierska, inżynieria środowiska,
   d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych lub

2) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, studia pierwszego stopnia lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie, i posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie w pracach w zespołach autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko lub była co najmniej pięciokrotnie członkiem zespołów autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko.

3. Oświadczenia, o których mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f oraz art. 66 ust. 1 pkt 19a, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 75. 1. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest:

1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – w przypadku:
   a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
      – dróg,
      – (uchylone)
      – napowietrznych linii elektroenergetycznych,
      – instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu, w tym wodoru,
      – sztucznych zbiorników wodnych,
      – obiektów jądrowych,
      – składowisk odpadów promieniotwórczych,
   b) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej,
   c) przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich,
   d) zmiany lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny,
   e) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego

2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego,

f) inwestycji w zakresie terminalu,

g) inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi,

h) (uchylona)

i) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych,

j) przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin lub na wydobywaniu kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, prowadzonych na podstawie koncesji,

k) strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz inwestycji towarzyszącej realizowanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,

l) (uchylona)

m) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 3, dla których wnioskodawcą jest jednostka organizacyjna Lasów Państwowych,

n) inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,

o) przedsięwzięć, w odniesieniu do których wniósł sprzeciw, o którym mowa w art. 72 ust. 10,

p) zmian dokonywanych w obiektach kwalifikowanych jako przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w przypadku których do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 60 pkt 3,

r) elektrowni wiatrowych,

s) strategicznej inwestycji w sektorze naftowym,

t) przedsięwzięć polegających na realizacji linii kolejowej,

u) inwestycji w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym,

w) dla inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowej oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących;

1a) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska – w przypadku inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

2) starosta – w przypadku scalania, wymiany lub podziału gruntów;

3) dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych – w przypadku zmiany lasu, stanowiącego własność Skarbu Państwa, na użytek rolny;

4) wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć.

1a. W przypadku gdy wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obejmuje co najmniej dwa przedsięwzięcia realizowane w ramach jednego zamierzenia inwestycyjnego, dla których właściwe rzeczowo są co najmniej dwa organy, w tym regionalny dyrektor ochrony środowiska, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska ustala się w odniesieniu do obszaru morskiego wzdłuż wybrzeża na terenie danego województwa.

3. (uchylony)

4. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wykraczającego poza obszar jednej gminy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz, prezydent miasta, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza, prezydenta miasta właściwego dla pozostałego terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie.

5. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wykraczającego poza obszar jednego województwa, decyzję o środowiskowych

uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, po zasięgnięciu opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska właściwego dla pozostałego terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie.

5a. Do wniosku o wydanie opinii, o której mowa w ust. 4 i 5, załącza się odpowiednio kartę informacyjną przedsięwzięcia lub raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w postaci pisemnej oraz elektronicznej.

5b. Opinię, o której mowa w ust. 4 i 5, wydaje się w drodze postanowienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Niewydanie opinii w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisów art. 106 § 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

6. W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na terenie zamkniętym, ustalonym przez Ministra Obrony Narodowej, dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

7. W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na obszarze morskim dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 76. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2–4, lub organy wyższego stopnia w stosunku do tych organów, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do spraw dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

3. W przypadku stwierdzenia, że decyzja, o której mowa w art. 72 ust. 1, została wydana bez uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli taka

decyzja była wymagana, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

4. W przypadku stwierdzenia, że organ administracji architektoniczno-budowlanej, mimo braku wymaganej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie wniósł sprzeciwu do zgłoszenia, o którym mowa w:

1) art. 30 ust. 1b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane – właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może skierować wniosek o podjęcie przez organ nadzoru budowlanego działań z urzędu, o których mowa w art. 50 ust. 1 tej ustawy;
2) art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane – właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może skierować wniosek o podjęcie przez organ nadzoru budowlanego działań, o których mowa w art. 71a ust. 1 tej ustawy; w takim przypadku nie ustala się opłaty legalizacyjnej.

5. W przypadku zgłoszeń, o których mowa w art. 96 ust. 1, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może przedstawić stanowisko, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

6. Ze względu na szczególną wagę lub zawiłość sprawy, regionalny dyrektor ochrony środowiska może przekazać do rozpoznania Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska sprawę, w celu rozważenia skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, albo wniosku, o którym mowa w ust. 3 albo 4. Przekazanie sprawy wymaga uzasadnienia.

7. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może odmówić przyjęcia sprawy, o której mowa w ust. 1, 3 albo 4, do rozpoznania i zwrócić sprawę do regionalnego dyrektora ochrony środowiska, jeżeli uzna, że nie zachodzą przesłanki, o których mowa w ust. 6. W przypadku przyjęcia sprawy uprawnienie do skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, albo wniosku, o którym mowa w ust. 3 albo 4, przysługuje Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska.

8. W sprawach, o których mowa w ust. 1, 3 albo 4, właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oraz Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym lub postępowaniu przed sądem administracyjnym.

Art. 77. 1. Jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji:

1) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i, w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego;

1a) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze parku narodowego – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar parku narodowego lub w przypadku realizowanych na obszarze parku narodowego inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze lub inwestycji celu publicznego o nieliniowym charakterze związanych z ochroną ludności przed powodzią i suszą;

1b) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze rezerwatu przyrody – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar rezerwatu przyrody lub w przypadku realizowanych na obszarze rezerwatu przyrody inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze lub inwestycji celu publicznego o nieliniowym charakterze związanych z ochroną ludności przed powodzią i suszą;

[2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1–3a, 10–19 i 21–29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, lub nie wydał opinii, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2;]

Zmiana w pkt 2 w ust. 1 w art. 77 wejdzie w życie z dn. 1.09.2026 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1688, z 2024 r. poz. 1824, z 2025 r. poz. 527, z 2026 r. poz. 781).

<2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1–3a, 10–19 i 21–29, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, lub nie wydał opinii, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2;>

3) zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;

4) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko;

5) zasięga opinii Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej – w przypadku obiektów jądrowych i składowisk odpadów promieniotwórczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe.

2. Organ występujący o uzgodnienie lub opinię, o których mowa w ust. 1, przedkłada:

1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

2) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;

3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – informację o planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plan ten został przyjęty, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla inwestycji strategicznych.

2a. Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, z ministrem właściwym do spraw środowiska wnosi się za

pośrednictwem właściwego dyrektora parku narodowego, który załącza do wniosku opinię w sprawie.

2b. Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1b, z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska, który załącza do wniosku opinię w sprawie.

3. Uzgodnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1–1b i 4, dokonuje się w drodze postanowienia.

4. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, regionalny dyrektor ochrony środowiska i organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – dyrektor urzędu morskiego:

1) uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji;
2) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu.

4a. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw środowiska lub Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji.

5. W stanowisku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, regionalny dyrektor ochrony środowiska i organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – dyrektor urzędu morskiego, stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym

mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia lub elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

5a. Organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, odmawia uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia, jeżeli przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

6. W terminie 30 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 2, dokonuje się uzgodnień oraz wydaje się opinie, o których mowa w ust. 1. Przepisy

art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

7. Do uzgodnień i opinii, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.

8. (uchylony)

9. W przypadku gdy uzgodnienia organów, o których mowa w ust. 1, są ze sobą sprzeczne, organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzyga te sprzeczności w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzgodnień, po uprzednim porozumieniu z organami, których uzgodnienia były ze sobą sprzeczne, i uwzględnia to rozstrzygnięcie w decyzji kończącej postępowanie, wydanej w terminie 30 dni od dnia otrzymania uzgodnienia organów. Do porozumienia nie stosuje się przepisu art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego.

10. Postanowienie, o którym mowa w ust. 3, wiąże organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 78. 1. Organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej właściwym do wydawania opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, art. 70 ust. 1 pkt 2, art. 77 ust. 1 pkt 2 i art. 90 ust. 2 pkt 2, jest:

1) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny – w odniesieniu do:
   a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
      – dróg,
      – (uchylone)
      – napowietrznych linii elektroenergetycznych,
      – instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu, w tym wodoru,
      – sztucznych zbiorników wodnych,
   b) pozostałych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w zakresie zadań określonych dla niego w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej,
   c) inwestycji w zakresie terminalu,
   d) strategicznej inwestycji w sektorze naftowym,
   e) przedsięwzięć polegających na realizacji linii kolejowej,

f) Inwestycji w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym,

g) inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących;

2) państwowy powiatowy inspektor sanitarny lub państwowy graniczny inspektor sanitarny – w odniesieniu do pozostałych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w zakresie zadań określonych dla tych organów w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

2. Organem właściwym w sprawach, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do przedsięwzięć na terenach jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej jest właściwy organ Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

3. (uchylony)

4. Niewydanie przez właściwe organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, art. 70 ust. 1 pkt 2, art. 77 ust. 1 pkt 2 i art. 90 ust. 2 pkt 2, odpowiednio w terminie, o którym mowa w art. 64 ust. 4, art. 70 ust. 3, art. 77 ust. 6 i art. 90 ust. 6, traktuje się jako brak zastrzeżeń.

Art. 79. 1. Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

2. Organ prowadzący postępowanie może, w drodze postanowienia, wyłączyć stosowanie przepisów działu III i VI w odniesieniu do przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych, jeżeli zastosowanie tych przepisów mogłoby mieć niekorzystny wpływ na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Art. 80. 1. Jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;

2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;

3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;

4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

2. Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

2a. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla inwestycji strategicznych.

3. Do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przepis art. 59a ust. 2 stosuje się.

Art. 81. 1. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariancie proponowanym przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, wariant dopuszczony do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczonego do realizacji, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

2. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

3. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy.

Art. 82. 1. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ:

1) określa:
   a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia; w przypadku inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, miejsce realizacji przedsięwzięcia określa się za pomocą mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, stanowiącej załącznik do decyzji,
   b) istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,
   c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno-budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26, 27 i 29,
   d) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
   e) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko,
   f) gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej niemniejszej niż 300 MW;
2) w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:

a) wykonania kompensacji przyrodniczej – stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji,

b) unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek tych działań,

c) monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek monitorowania, określając jego zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących:

– wójt, burmistrz lub prezydent miasta,

– starosta,

– marszałek województwa,

– wojewódzki inspektor ochrony środowiska;

3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;

4) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu;

4a) (uchylony)

4b) może nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w:

a) ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,

b) ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;

5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić;

6) w przypadku stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – nakłada obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić.

1a. W przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b lit. a, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Przepisy działu V rozdziału 4 stosuje się odpowiednio.

1b. Właściwy organ wskazuje inne organy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, spośród następujących:

1) regionalny dyrektor ochrony środowiska;
2) organ właściwy do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6;
3) wójt, burmistrz lub prezydent miasta;
4) starosta;
5) marszałek województwa;
6) wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

1c. Jeżeli z wyników analizy porealizacyjnej lub monitoringu wynika konieczność podjęcia działań w celu dostosowania przedsięwzięcia do wymagań ochrony środowiska, wszczyna się postępowanie, o którym mowa w art. 362 lub art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. Postępowanie wszczyna się również na wniosek organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska. Wniosek składa się w terminie 30 dni od dnia otrzymania analizy porealizacyjnej.

2. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 4b;

2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

2a. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ może określić zakres, w jakim ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna zostać przeprowadzona.

3. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 82a. (uchylony)

Art. 83. 1. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 5, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

2. Jeżeli z analizy porealizacyjnej wynika, że dla przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do analizy powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

Art. 84. 1. W przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a.

1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

2. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 85. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

2. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:
   a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
   b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
      – ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
      – uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,
      – wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,
   c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;
2) w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

3. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej

obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 86. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy:

1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji;
2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1;
3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

Art. 86a. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekazuje ostateczne decyzje, o których mowa w art. 71 ust. 1, wraz z kopią załączników organowi ochrony środowiska, o którym mowa w art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 86b. W przypadku gdy strona złożyła odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a organ, który wydał decyzję, uzna, że odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, stosuje się przepis art. 132 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że zgodę na uchylenie lub zmianę decyzji zgodnie z żądaniem odwołania wyraża jedynie podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Art. 86c. Wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Art. 86d. 1. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia:

1) zawiesza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
2) umarza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

– jeżeli nie zagraża to interesowi społecznemu.

2. Jeżeli w okresie trzech lat od daty zawieszenia postępowania podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia nie zwróci się o podjęcie postępowania, żądanie wszczęcia postępowania uważa się za wycofane.

3. Przepisów art. 98 i art. 105 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Art. 86e. 1. Organ rozpatrujący odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, na wniosek strony, może w uzasadnionych przypadkach wstrzymać natychmiastowe wykonanie tej decyzji.

2. Wstrzymanie albo odmowa wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

Art. 86f. 1. Do skargi na decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się przepis art. 61 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, z tym że przez trudne do odwrócenia skutki, o których mowa w tym przepisie, rozumie się następstwa wynikające z podjęcia realizacji przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego wydano zaskarżoną decyzję.

1a. Sąd doręcza wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach innym stronom i uczestnikom postępowania, wyznaczając termin do złożenia odpowiedzi na wniosek, niekrótszy niż 7 dni.

2. Sąd rozpatruje na rozprawie wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach niezwłocznie, niepóźniej jednak niż w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku do sądu.

2a. Sąd może wstrzymać wykonanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że trudne do odwrócenia skutki, o których mowa w ust. 1, nastąpią w konsekwencji określonego w skardze naruszenia prawa lub interesu prawnego.

3. W przypadku wydania postanowienia o wstrzymaniu wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wojewódzki sąd administracyjny rozpoznaje skargę na tę decyzję w terminie 3 miesięcy od dnia wydania tego postanowienia.

4. Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznaje na rozprawie zażalenie na postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w terminie 2 miesięcy od dnia wpływu zażalenia.

5. W przypadku wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ, który wydał tę decyzję, informuje niezwłocznie o jej wstrzymaniu organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6, 8–10, 14, 17, 18, 20, 21, 23, 26 lub 29, zwanej dalej „zezwoleniem na inwestycję".

6. Organ właściwy do wydania zezwolenia na inwestycję zawiesza postępowanie w całości albo w części w terminie 7 dni od dnia powzięcia informacji o wstrzymaniu wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepis art. 97 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

7. Organ, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, informuje niezwłocznie organ właściwy do wydania zezwolenia na inwestycję o ustąpieniu przyczyny uzasadniającej zawieszenie postępowania, o którym mowa w ust. 6.

8. Wydanie postanowienia o wstrzymaniu wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie wstrzymuje wykonania ostatecznego zezwolenia na inwestycję.

Art. 86g. 1. Organizacji ekologicznej powołującej się na swoje cele statutowe, jeżeli prowadzi ona działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia postępowania w sprawie zezwolenia na inwestycję, także w przypadku gdy nie brała ona udziału w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji, lub stronie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach służy prawo do wniesienia odwołania od zezwolenia na inwestycję, poprzedzonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa. W postępowaniu odwoławczym organizacja ekologiczna uczestniczy na prawach strony.

2. Odwołanie przysługuje w zakresie, w jakim organ właściwy do wydania zezwolenia na inwestycję jest związany decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z art. 86 pkt 2.

3. Odwołanie zawiera:

1) wskazanie, w jakim zakresie zezwolenie na inwestycję jest niezgodne z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nie uwzględnia jej postanowień;

2) uzasadnienie;

3) w przypadku odwołania wnoszonego przez stronę postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – informacje lub dokumenty potwierdzające prawa rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia, zawierające co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile został ujawniony, numer jej księgi wieczystej.

4. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia upływu terminu udostępnienia treści zezwolenia na inwestycję zgodnie z art. 72 ust. 6.

5. Organizacji ekologicznej lub stronie, o których mowa w ust. 1, służy skarga do sądu administracyjnego na zezwolenie na inwestycję, poprzedzone decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa w zakresie, o którym mowa w ust. 2, także w przypadku gdy organizacja ekologiczna lub strona nie brały udziału w postępowaniu w sprawie wydania zezwolenia na inwestycję.

6. Skarga zawiera:

1) wskazanie, w jakim zakresie zezwolenie na inwestycję jest niezgodne z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach lub nie uwzględnia jej postanowień;

2) uzasadnienie;

3) w przypadku skargi wnoszonej przez stronę postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – informacje lub dokumenty potwierdzające prawa rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia, zawierające co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile został ujawniony, numer jej księgi wieczystej.

7. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia upływu terminu udostępnienia treści zezwolenia na inwestycję zgodnie z art. 72 ust. 6.

8. Sąd może, na wniosek organizacji ekologicznej lub strony, które wniosły skargę, wydać postanowienie o wstrzymaniu wykonania w całości albo w części zaskarżonej decyzji, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków. Przepisy art. 61 § 4–6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stosuje się odpowiednio.

9. Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się do postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18,

w ramach którego jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 86h. 1. W przypadku gdy odwołanie od zezwolenia na inwestycję lub skargę na zezwolenie na inwestycję złoży strona postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ rozpatrujący odwołanie albo sąd mogą wystąpić do organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, w celu ustalenia, czy wnoszącemu odwołanie albo skarżącemu przysługuje przymiot strony postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

2. Organ, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, udziela odpowiedzi na wystąpienie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

3. Wystąpienie, o którym mowa w ust. 1, zawiesza bieg terminu na rozpatrzenie odwołania lub skargi.

Art. 87. Przepisy niniejszego działu oraz działu VI stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepis art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na którego została przeniesiona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

Rozdział 4

Ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko

Art. 88. 1. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b lit. b, przeprowadza się także:

1) na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, złożony do organu właściwego do wydania decyzji;
2) jeżeli organ właściwy do wydania decyzji stwierdzi, że we wniosku o wydanie decyzji zostały dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

3) w przypadku braku możliwości stwierdzenia gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej niemniejszej niż 300 MW.

1a. W przypadku gdy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdza konieczność ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia przedkłada raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia przedkłada, wraz z wnioskiem o przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Przepisy art. 69 i 70 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, organ właściwy do wydania decyzji stwierdza, w drodze postanowienia, obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, określając jednocześnie zakres raportu; na postanowienie to przysługuje zażalenie.

4. Organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

5. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej w jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

Art. 89. 1. Po otrzymaniu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, występuje do regionalnego dyrektora ochrony środowiska albo Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. Przepisy art. 75 ust. 2 i 5 stosuje się odpowiednio.

2. Organ występujący o uzgodnienie przedkłada:

1) wniosek o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b;
2) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach;
3) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 90. 1. Po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje postanowienie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.

1a. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska odmawia uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

1b. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska odmawia uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

2. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska występuje:

1) do organu właściwego do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w trybie art. 33–36 i art. 38;
2) do organu, o którym mowa w art. 78, oraz organu właściwego w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, o wydanie opinii.

2a. W przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Generalny Dyrektor

Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska występuje o wydanie opinii także do dyrektora urzędu morskiego.

3. Organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, przekazuje właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska albo Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska zgłoszone przez społeczeństwo uwagi i wnioski oraz protokół z rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, jeżeli była przeprowadzona.

4. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska rozpatruje uwagi i wnioski, o których mowa w ust. 3.

5. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska, występując o opinię, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 2a, przedkłada dokumenty, o których mowa w art. 89 ust. 2.

6. Opinie, o których mowa w ust. 2 pkt 2 oraz ust. 2a, wydaje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o ich wydanie. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

7. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje w terminie 45 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w art. 89 ust. 2. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

8. Do postanowienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 91. 1. Postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1, wymaga uzasadnienia.

2. Uzasadnienie postanowienia, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

1) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa;
2) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

a) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
b) ustalenia zawarte w opiniach, o których mowa w art. 90 ust. 2 pkt 2 i ust. 2a,
c) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Art. 92. Postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1, wiąże organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz do wydania pozwoleń, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b.

Art. 93. 1. Właściwy organ wydaje decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, uwzględniając warunki realizacji przedsięwzięcia określone w:
1) decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
2) postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1.

2. W decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleniach, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, właściwy organ może:
1) nałożyć na wnioskodawcę obowiązki dotyczące:
   a) przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
   b) ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko;
2) nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia;
3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska – stwierdzić konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, jeżeli konieczność ta nie została stwierdzona w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

4) zmienić wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. c, jeżeli potrzeba zmiany została stwierdzona w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

3. W decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleniach, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, właściwy organ, w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:

1) wykonania kompensacji przyrodniczej – stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji;
2) zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek tych działań.

4. (uchylony)

Art. 94. 1. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 93 ust. 2 pkt 2, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleniach, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

2. Jeżeli z analizy porealizacyjnej wynika, że dla przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do analizy powinna być załączona, poświadczona przez właściwy organ, kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

Art. 95. 1. Decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, wymagają uzasadnienia.

2. Uzasadnienie decyzji powinno również zawierać informacje o tym w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i uwzględnione warunki realizacji przedsięwzięcia określone w:

1) decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
2) postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1.

3. Organ właściwy do wydania decyzji podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniem regionalnego dyrektora ochrony środowiska i opiniami, o których mowa w art. 90 ust. 2 pkt 2 i ust. 2a.

Rozdział 5

Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000

Art. 96. 1. Organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a, oraz do wydania decyzji wymaganej przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia, innego niż przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, jest obowiązany do rozważenia, przed wydaniem tej decyzji oraz przed przyjęciem tego zgłoszenia, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, należą w szczególności:

1) decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1;
2) koncesja, inna niż wymieniona w art. 72 ust. 1 pkt 4 – wydawana na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
3) zgoda wodnoprawna inna niż pozwolenie wodnoprawne wymienione w art. 72 ust. 1 pkt 6 – wydawana na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
4) zezwolenie na usunięcie drzew lub krzewów – wydawane na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
5) pozwolenie na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich – wydawane na podstawie ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

3. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, uzna, że przedsięwzięcie, inne niż przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, wydaje postanowienie w sprawie nałożenia obowiązku przedłożenia właściwemu miejscowo regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska:

1) kopii wniosku o wydanie decyzji lub kopii zgłoszenia, o których mowa w ust. 1;
2) karty informacyjnej przedsięwzięcia;
3) poświadczonej przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
4) w przypadku przedsięwzięć realizowanych na terenie o powierzchni powyżej 10 ha, zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 – mapy przedstawiającej dane sytuacyjne i wysokościowe sporządzonej w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.
5) (uchylony)

4. Wydanie postanowienia przerywa bieg terminów postępowania, w ramach którego stwierdzono obowiązek, o którym mowa w ust. 3.

Art. 97. 1. Regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdza, w drodze postanowienia, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, uwzględniając łącznie następujące uwarunkowania:

1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:
   a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji,
   b) powiązań z innymi przedsięwzięciami realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi, znajdującymi się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
   c) wykorzystywania zasobów naturalnych,
   d) emisji i występowania innych uciążliwości,
   e) ryzyka wystąpienia poważnej awarii, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii,
2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności

samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych i walorów przyrodniczych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – uwzględniające cel ochrony obszaru Natura 2000 oraz tereny występowania gatunków lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000,

3) rodzaj i skalę możliwego oddziaływania przedsięwzięcia, rozważanego w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych w pkt 1 i 2, wynikające z:
   a) zasięgu oddziaływania,
   b) wielkości i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej,
   c) prawdopodobieństwa oddziaływania,
   d) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania

– w odniesieniu do oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, w szczególności w odniesieniu do integralności i spójności tych obszarów, oraz biorąc pod uwagę skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się w przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

3. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska nakłada obowiązek przedłożenia, w dwóch egzemplarzach wraz z ich zapisem w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 i określa zakres tego raportu. W tym przypadku stosuje się odpowiednio przepisy art. 68.

4. Zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 powinien być ograniczony do określenia oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

4a. Do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 stosuje się odpowiednio przepisy art. 66 ust. 1, z wyjątkiem pkt 3, 10–11, 12 i 15.

4b. Określając, analizując i oceniając oddziaływanie na obszar Natura 2000, w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, bierze się pod uwagę oddziaływania skumulowane z innymi realizowanymi, zrealizowanymi i planowanymi przedsięwzięciami.

4c. Jeżeli z analiz przedstawionych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, powinien on zawierać dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy wymogi nadrzędnego interesu publicznego przemawiają za realizacją przedsięwzięcia.

5. W przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie nie będzie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdza, w drodze postanowienia, brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

6. Postanowienia, o których mowa w ust. 1 i 5, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w art. 96 ust. 3. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

6a. W przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska zasięga opinii dyrektora urzędu morskiego.

6b. Opinię, o której mowa w ust. 6a, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

7. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie.

8. Uzasadnienie postanowienia, o którym mowa w ust. 1, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1.

9. Do postanowienia, o którym mowa w ust. 5, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.

9a. Stroną postępowania w sprawie wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, oraz postanowienia, o którym mowa w ust. 5, jest wyłącznie wnioskodawca, z zastrzeżeniem art. 44.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

11. Jeżeli w terminie 3 lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 10, wnioskodawca nie przedłożył raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, żądanie wszczęcia postępowania uważa się za wycofane.

Art. 98. 1. Po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje postanowienie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000.

2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia, jeżeli:

1) z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na ten obszar;
2) z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na ten obszar, i jednocześnie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

3. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na ten obszar, i jeżeli nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, regionalny dyrektor ochrony środowiska odmawia uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.

3a. W przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska występuje do dyrektora urzędu morskiego o wydanie opinii.

4. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska występuje do organu, o którym mowa w art. 96 ust. 1, o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w trybie art. 33–36 i 38, przekazując temu organowi raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

5. Organ, o którym mowa w art. 96 ust. 1, przekazuje regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska zgłoszone przez społeczeństwo uwagi i wnioski oraz protokół z rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, jeżeli była przeprowadzona.

6. Regionalny dyrektor ochrony środowiska rozpatruje uwagi i wnioski, o których mowa w ust. 5.

7. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje w terminie 45 dni od dnia otrzymania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

7a. Stroną postępowania w sprawie wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, jest wyłącznie wnioskodawca, z zastrzeżeniem art. 44.

8. Do postanowienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 99. 1. Postanowienie, o którym mowa w art. 98 ust. 1, wymaga uzasadnienia.

2. Uzasadnienie postanowienia, niezależnie od wymagań wynikających z Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

1) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa;
2) informacje o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

Art. 100. Postanowienie, o którym mowa w art. 98 ust. 1, wiąże organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1.

Art. 101. 1. Właściwy organ wydaje decyzję, o której mowa w art. 96 ust. 1, uwzględniając warunki realizacji przedsięwzięcia określone w postanowieniu, o którym mowa w art. 98 ust. 1.

2. W decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, właściwy organ może:

1) (uchylony)
2) w przypadku decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 – nałożyć na wnioskodawcę obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając zakres i termin jej przedstawienia.

3. W decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, właściwy organ, w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika potrzeba:

1) wykonania kompensacji przyrodniczej – stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji;
2) zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 – nakłada obowiązek tych działań.

4. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Art. 102. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 101 ust. 2, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, i w decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

Art. 103. 1. Decyzja, o której mowa w art. 96 ust. 1, wymaga uzasadnienia.

2. Uzasadnienie decyzji powinno również zawierać informacje o tym w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i uwzględnione warunki realizacji przedsięwzięcia określone w postanowieniu, o którym mowa w art. 98 ust. 1.

DZIAŁ VA

Szczególne rozwiązania dla niektórych inwestycji strategicznych

Art. 103a. 1. Inwestycja strategiczna w wyjątkowych przypadkach może zostać poddana ocenie środowiskowej określonej w przepisach niniejszego działu, jeżeli indywidualne okoliczności uzasadniają podjęcie natychmiastowych działań w celu realizacji tej inwestycji z pominięciem wymogów wynikających z działów III i V oraz w przypadku gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

1) brak możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko tej inwestycji;

2) brak negatywnego wpływu na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
3) brak rozwiązań alternatywnych dla tej inwestycji – w przypadku inwestycji strategicznej mogącej potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, inwestycję strategiczną, o której mowa w ust. 1, kierując się znaczeniem planowanej inwestycji strategicznej dla interesów Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 103b. Do inwestycji strategicznych, o których mowa w art. 103a ust. 1, nie stosuje się przepisów działów III i V.

Art. 103c. 1. Podmiot planujący podjęcie realizacji inwestycji strategicznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 103a ust. 2 występuje do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z wnioskiem o określenie zakresu oceny środowiskowej.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się dokumentację obejmującą charakterystykę przedsięwzięcia, harmonogram prac i lokalizację inwestycji, wraz z opisem przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko.

3. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa, w drodze postanowienia, zakres oceny środowiskowej. Na postanowienie nie służy skarga do sądu administracyjnego.

4. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 3, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może wystąpić o opinie do organów administracji publicznej, w szczególności organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. Opinie wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego wystąpienia. Niewydanie opinii w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń.

5. Dokumentację sporządzoną zgodnie z zakresem określonym w postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, i przedstawiającą możliwe do zastosowania na danym etapie realizacji inwestycji działania przewidujące unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą i monitorowanie

negatywnych oddziaływań na środowisko dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 6, 10, 11, 14, 15, 17–18a, 20–23, 25 i 27.

6. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 6, 10, 11, 14, 15, 17–18a, 20–23, 25 i 27, występuje do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji inwestycji strategicznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 103a ust. 2, przedkładając wniosek o wydanie tej decyzji i dokumentację, o której mowa w ust. 5.

7. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 6, uzgadnia, w drodze postanowienia, warunki realizacji inwestycji strategicznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 103a ust. 2. Przepisów art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się. Na postanowienie nie służy skarga do sądu administracyjnego.

8. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 7, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może wystąpić o opinie do organów administracji publicznej. Opinie wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego wystąpienia. Niewydanie opinii w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń.

9. W przypadku działań przewidzianych do realizacji w ramach inwestycji strategicznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 103a ust. 2 zezwolenie, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, zastępuje się uzgodnieniem z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, o którym mowa w ust. 7.

10. Do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 9, stosuje się przepisy art. 34, art. 35 ust. 1–3, ust. 4 pkt 2 i ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz przepisy wydane na podstawie art. 35 ust. 7 tej ustawy, z tym że:

1) zakres, miejsce, termin i sposób wykonania kompensacji przyrodniczej ustala Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska;
2) termin wykonania kompensacji przyrodniczej niezbędnej do zapewnienia spójności i właściwego funkcjonowania sieci obszarów Natura 2000 nie może być dłuższy niż 3 lata i jest liczony od dnia rozpoczęcia działań powodujących negatywne oddziaływanie na obszar Natura 2000.

11. Treść dokumentacji, o której mowa w ust. 5, oraz treść postanowienia, o którym mowa w ust. 7, organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa

w art. 72 ust. 1 pkt 1, 6, 10, 11, 14, 15, 17–18a, 20–23, 25 i 27, przed wydaniem tej decyzji:

1) podaje do publicznej wiadomości;
2) przekazuje:
   a) ministrowi właściwemu do spraw transportu – w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 1, 2 i 19,
   b) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej – w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 3, 4 i 8,
   c) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi – w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 5,
   d) Pełnomocnikowi Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej – w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 6, 10 i 14,
   e) ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji – w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 7,
   f) ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych – w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 9, albo Pełnomocnikowi Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej – w przypadku gdy inwestycja ta związana jest z wykonywaniem uprawnień, o których mowa w art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne,
   g) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej – w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 11 i 16,
   h) Pełnomocnikowi Rządu do spraw Centralnego Portu Komunikacyjnego – w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 12,
   [i) ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa – w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 13,]
   j) ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego – w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 15 i 17,
   k) ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej – w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 18,

Utraci moc z dniem 1 lipca 2026 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1890 oraz z 2025 r. poz. 527).

l) Ministrowi Obrony Narodowej – w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 20,

m) ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych – w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 21–23.

12. Organ, o którym mowa w ust. 11 pkt 2:

1) powiadamia Komisję Europejską o zwolnieniu inwestycji strategicznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 103a ust. 2 ze stosowania przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1, z późn. zm.[3)]), przekazując:

a) uzasadnienie tego zwolnienia zawierające w szczególności wykazanie niekorzystnego wpływu stosowania przepisów tej dyrektywy na cele inwestycji strategicznej oraz spełnienia warunków, o których mowa w art. 103a ust. 1,

b) dokumentację, o której mowa w ust. 5,

c) postanowienie, o którym mowa w ust. 7;

2) informuje organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 6, 10, 11, 14, 15, 17–18a, 20–23, 25 i 27, o powiadomieniu Komisji Europejskiej.

13. Wydanie decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 6, 10, 11, 14, 15, 17–18a, 20–23, 25 i 27, następuje niewcześniej niż po upływie 7 dni od dnia powiadomienia Komisji Europejskiej.

14. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 6, 10, 11, 14, 15, 17–18a, 20–23, 25 i 27, podaje do publicznej wiadomości treść tej decyzji.

Art. 103d. 1. Organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe, zgłoszą chęć uczestniczenia w postępowaniu o wydanie decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 6, 10, 11, 14, 15, 17–18a, 20–23, 25 i 27, dla inwestycji strategicznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 103a ust. 2,

[3)] Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 124 z 25.04.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 174 z 03.07.2015, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 245 z 25.09.2019, str. 10.

uczestniczą w nim na prawach strony, jeżeli prowadzą działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania. Przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

2. Organizacji ekologicznej służy prawo wniesienia odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w tym postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji; wniesienie odwołania jest równoznaczne ze zgłoszeniem chęci uczestniczenia w takim postępowaniu. W postępowaniu odwoławczym organizacja uczestniczy na prawach strony.

3. Organizacji ekologicznej służy skarga do sądu administracyjnego od decyzji, o której mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w postępowaniu administracyjnym.

4. Na postanowienie o odmowie dopuszczenia do udziału w postępowaniu organizacji ekologicznej służy zażalenie.

DZIAŁ VI

Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 104. 1. Postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko przeprowadza się w ramach:

1) oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o której mowa w art. 61 ust. 1 pkt 1,
2) oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o której mowa w art. 61 ust. 1 pkt 2, jeżeli postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko nie było przeprowadzane w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
3) strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu, o którym mowa w art. 46 lub art. 47 ust. 1

– w przypadku stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na skutek realizacji przedsięwzięcia albo projektu.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko przeprowadza się również na wniosek innego państwa, na którego terytorium może znacząco oddziaływać przedsięwzięcie albo realizacja projektu.

Art. 105. Postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko przeprowadza się także w przypadku, gdy możliwe oddziaływanie pochodzące spoza granic Rzeczypospolitej Polskiej mogłoby ujawnić się na jej terytorium.

Art. 106. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. W przypadku postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko prowadzonego z udziałem państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej przepisy niniejszego działu stosuje się, o ile wynika to z umowy międzynarodowej i o ile umowa ta nie przewiduje inaczej.

Art. 107. Do postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko stosuje się przepisy art. 16–20.

Rozdział 2

Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku przedsięwzięć

Art. 108. 1. Organ administracji właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, albo pozwoleń, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, w przypadku stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na skutek realizacji planowanego przedsięwzięcia:

1) wydaje postanowienie o przeprowadzeniu postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, w którym ustala zakres dokumentacji niezbędnej do przeprowadzenia tego postępowania oraz obowiązek sporządzenia tej dokumentacji przez wnioskodawcę w przypadku stwierdzenia możliwości wystąpienia znaczącego oddziaływania na środowisko na terytorium:
   a) jednego lub dwóch państw – w językach urzędowych tych państw,

b) więcej niż dwóch państw – w języku angielskim lub w języku urzędowym państwa uczestniczącego w procedurze, a w przypadku gdy możliwość wystąpienia takiego oddziaływania dotyczy państwa, z którym Rzeczpospolitą Polską wiąże umowa międzynarodowa regulująca procedurę transgranicznej oceny oddziaływania na środowisko – także w języku urzędowym tego państwa;

2) niezwłocznie informuje Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska o możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia i przekazuje mu kartę informacyjną przedsięwzięcia;

3) przekazuje Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska:

a) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, albo pozwoleń, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b,

b) postanowienia, o których mowa w pkt 1 oraz w art. 69 ust. 3, a także postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 – o ile zostało wydane,

c) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wydaje się w terminie 21 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, albo pozwoleń, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b.

3. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje zażalenie.

4. Przez dokumentację, o której mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się:

1) kartę informacyjną przedsięwzięcia;

2) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, albo pozwoleń, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b;

3) (uchylony)

4) część raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, która umożliwi państwu, na którego terytorium planowane przedsięwzięcie może oddziaływać, ocenę możliwego znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Art. 109. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska po uzyskaniu informacji o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko planowanego przedsięwzięcia niezwłocznie powiadamia o tym państwo, na którego terytorium

przedsięwzięcie to może oddziaływać, informując o decyzji, która ma być dla tego przedsięwzięcia wydana, i o organie właściwym do jej wydania, oraz załączając kartę informacyjną przedsięwzięcia.

2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w powiadomieniu o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko proponuje termin na odpowiedź, czy państwo, o którym mowa w ust. 1, jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

3. Jeżeli państwo, o którym mowa w ust. 1, powiadomi, że jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska:

1) w porozumieniu z organem administracji przeprowadzającym ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, uzgadnia z tym państwem terminy etapów postępowania, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia możliwości udziału w postępowaniu właściwych organów oraz społeczeństwa tego państwa;
2) przekazuje temu państwu:
   a) dokumenty wskazane w art. 108 ust. 4,
   b) postanowienia, o których mowa w art. 69 ust. 3 i art. 108 ust. 1 pkt 1, a także postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 – o ile zostało wydane,
   c) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 110. 1. Organ administracji przeprowadzający ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko prowadzi, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, konsultacje z państwem, na którego terytorium może oddziaływać przedsięwzięcie. Konsultacje mogą dotyczyć w szczególności wariantów planowanego przedsięwzięcia, możliwych transgranicznych oddziaływań na środowisko lub działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może przejąć prowadzenie konsultacji, o których mowa w ust. 1, jeżeli uzna to za celowe ze względu na wagę lub zawiłość sprawy.

3. W konsultacjach, o których mowa w ust. 1, uczestniczy Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, a w konsultacjach, o których mowa w ust. 2, organ administracji przeprowadzający ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 111. 1. Uwagi i wnioski dotyczące karty informacyjnej przedsięwzięcia złożone przez państwo uczestniczące w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, rozpatruje się przy wydawaniu postanowień, o których mowa w art. 63 ust. 1 i art. 69 ust. 3.

2. Uwagi i wnioski złożone przez państwo uczestniczące w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, w tym wyniki konsultacji, o których mowa w art. 110, rozpatruje się i uwzględnia przy wydawaniu decyzji.

3. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, albo pozwolenia, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, wydaje się po zakończeniu konsultacji, o których mowa w art. 110 ust. 1.

Art. 112. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przekazuje, bez zbędnej zwłoki, państwu uczestniczącemu w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko przetłumaczone przez wnioskodawcę: decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, albo pozwolenia, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, w części, która umożliwi drugiemu państwu zapoznanie się, w jaki sposób wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko zostały rozpatrzone i uwzględnione przy wydawaniu decyzji. Do tłumaczenia decyzji oraz pozwoleń przepis art. 108 ust. 1 pkt 1 stosuje się.

Rozdział 3

Postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów

Art. 113. 1. W przypadku stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na skutek realizacji projektu, o którym mowa w art. 46 lub art. 47 ust. 1, organ administracji opracowujący projekt niezwłocznie informuje o tym Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, przekazując ten projekt wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

2. Projekt dokumentu oraz prognozę oddziaływania na środowisko, w części która umożliwi państwu, na którego terytorium realizacja projektu może oddziaływać, ocenę możliwego znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, sporządza się w języku tego państwa. Przepis art. 108 ust. 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

3. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska po uzyskaniu informacji o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko projektu, o którym mowa w art. 46 lub art. 47 ust. 1, niezwłocznie powiadamia o tym państwo, na którego terytorium realizacja projektu może oddziaływać, załączając do powiadomienia ten projekt wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

4. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w powiadomieniu o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko proponuje termin na odpowiedź, czy państwo, o którym mowa w ust. 3, jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Art. 114. Jeżeli państwo, o którym mowa w art. 113 ust. 3, powiadomi, że jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, w porozumieniu z organem administracji przeprowadzającym strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko, uzgadnia z tym państwem terminy etapów postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia możliwości udziału w postępowaniu właściwych organów oraz społeczeństwa tego państwa.

Art. 115. 1. Organ administracji przeprowadzający strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko prowadzi, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, konsultacje z państwem, na którego terytorium może oddziaływać realizacja projektu, o którym mowa w art. 46 lub art. 47 ust. 1. Konsultacje mogą dotyczyć w szczególności możliwych transgranicznych oddziaływań na środowisko lub działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może przejąć prowadzenie konsultacji, o których mowa w ust. 1, jeżeli uzna to za celowe ze względu na wagę lub zawiłość sprawy.

3. W konsultacjach, o których mowa w ust. 1, uczestniczy Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, a w konsultacjach, o których mowa w ust. 2, organ administracji przeprowadzający strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko.

Art. 116. 1. Wyniki konsultacji, o których mowa w art. 115, rozpatruje się przed przyjęciem dokumentu, o którym mowa w art. 46 lub art. 47 ust. 1.

2. Przyjęcie dokumentu, o którym mowa w art. 46 lub art. 47 ust. 1, nie powinno nastąpić przed zakończeniem postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Art. 117. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przekazuje państwu uczestniczącemu w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko dokument, o którym mowa w art. 46 lub art. 47 ust. 1, wraz z podsumowaniem, o którym mowa w art. 55 ust. 3.

2. Organ administracji opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 lub art. 47 ust. 1, lub projekt zmiany tego dokumentu niezwłocznie przekazuje Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska przetłumaczone na język urzędowy drugiego państwa dokumenty, o których mowa w ust. 1, w części, która umożliwi drugiemu państwu zapoznanie się, w jaki sposób wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko zostały rozpatrzone i uwzględnione przy przyjmowaniu dokumentu. Do tłumaczenia dokumentów przepis art. 108 ust. 1 pkt 1 stosuje się.

Art. 117a. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się także do podmiotów niebędących organami administracji, opracowujących projekty, o których mowa w art. 46 i art. 47 ust. 1.

Rozdział 4

Postępowanie w przypadku oddziaływania pochodzącego z zagranicy

Art. 118. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska po otrzymaniu dokumentów zawierających informacje o:

1) przedsięwzięciu podejmowanym poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego realizacja może oddziaływać na środowisko na jej terytorium,
2) projekcie dokumentu opracowywanym poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego skutki realizacji mogą oddziaływać na środowisko na jej terytorium

– niezwłocznie przekazuje je regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska właściwemu ze względu na obszar możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska, w uzasadnionych przypadkach, występuje do innych organów właściwych ze względu na rodzaj przedsięwzięcia lub charakter i zakres potencjalnych oddziaływań, celem uzyskania opinii na temat planowanego przedsięwzięcia.

Art. 119. 1. Po stwierdzeniu zasadności przystąpienia do postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko regionalny dyrektor ochrony środowiska niezwłocznie informuje o tym Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i po przystąpieniu do postępowania wykłada do wglądu dokumenty, o których mowa w art. 118 ust. 1, wraz z tłumaczeniem na język polski, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do analizy oddziaływania przedsięwzięcia albo skutków realizacji dokumentu na środowisko. Przepisy działu III rozdziałów 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska przygotowuje i przedkłada Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska projekt stanowiska dotyczącego przedsięwzięcia albo projektu dokumentu, których realizacja może oddziaływać na środowisko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska powiadamia państwo podejmujące przedsięwzięcie albo opracowujące projekt dokumentu, których realizacja może oddziaływać na środowisko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o stanowisku dotyczącym odpowiednio tego przedsięwzięcia albo dokumentu.

Art. 120. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, niezwłocznie po otrzymaniu od państwa podejmującego przedsięwzięcie albo opracowującego projekt dokumentu, których realizacja może oddziaływać na środowisko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzji w sprawie tego przedsięwzięcia lub przyjętego już

dokumentu, powiadamia o tym regionalnego dyrektora ochrony środowiska właściwego ze względu na obszar możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska podaje do publicznej wiadomości informację odpowiednio o decyzji albo dokumencie, o których mowa w ust. 1, i o możliwościach zapoznania się z ich treścią.

DZIAŁ VII

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska i regionalni dyrektorzy ochrony środowiska

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 121. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska jest centralnym organem administracji rządowej powołanym do realizacji zadań, o których mowa w art. 127 ust. 1.

2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska podlega ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

Art. 121a. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w celu realizacji swoich zadań współpracuje z ministrem właściwym do spraw klimatu w zakresie spraw objętych działem administracji rządowej – klimat.

2. Minister właściwy do spraw środowiska oraz minister właściwy do spraw klimatu prowadzą kontrolę wspólną Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, jeżeli przedmiotem kontroli są sprawy objęte działem administracji rządowej – klimat.

Art. 122. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wykonuje swoje zadania przy pomocy Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, która jest państwową jednostką budżetową.

2. Organizację Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska określa statut, nadany w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska.

3. Przy nadawaniu statutu uwzględnia się zakres działalności Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

Art. 123. 1. Regionalny dyrektor ochrony środowiska jest organem administracji rządowej niezespolonej, właściwym do realizacji zadań, o których mowa w art. 131 ust. 1, na obszarze województwa.

1a. Regionalny dyrektor ochrony środowiska podlega Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska.

2. W przypadkach określonych ustawą regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje akty prawa miejscowego w formie zarządzeń.

Art. 123a. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska na pisemny wniosek regionalnego dyrektora ochrony środowiska może, w drodze postanowienia, wyznaczyć innego regionalnego dyrektora ochrony środowiska do załatwienia sprawy z wniosku o:

1) wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
2) uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia na podstawie art. 77 ust. 1,
3) uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia na podstawie art. 89 ust. 1

– dla inwestycji strategicznych.

2. Z wnioskiem może wystąpić regionalny dyrektor ochrony środowiska właściwy w sprawie, o której mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi uwarunkowaniami wynikającymi z obciążających go zadań.

3. Wniosek składa się w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku w sprawie, o której mowa w ust. 1.

4. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, wyznaczając innego regionalnego dyrektora ochrony środowiska do załatwienia sprawy, o której mowa w ust. 1, w pierwszej kolejności bierze pod uwagę regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, których obszar właściwości jest położony najbliżej terenu, na którym ma być realizowana inwestycja strategiczna.

5. Na postanowienie w sprawie wyznaczenia innego regionalnego dyrektora ochrony środowiska nie przysługuje zażalenie.

6. Czynności regionalnego dyrektora ochrony środowiska podjęte w sprawie, o której mowa w ust. 1, do dnia wydania postanowienia w sprawie wyznaczenia innego regionalnego dyrektora ochrony środowiska, pozostają w mocy. W zakresie niezbędnym do wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, o której mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska wyznaczony tym postanowieniem może ponowić czynności podjęte do dnia wydania tego

postanowienia, w tym zmienić, uzupełnić lub uchylić wydane w tej sprawie inne postanowienia.

7. Regionalny dyrektor ochrony środowiska, który złożył wniosek, przekazuje regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska wyznaczonemu postanowieniem w sprawie wyznaczenia innego regionalnego dyrektora ochrony środowiska akta sprawy, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu tego postanowienia.

8. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska podaje do publicznej wiadomości postanowienie w sprawie wyznaczenia innego regionalnego dyrektora ochrony środowiska w sposób określony w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. Niezwłocznie po otrzymaniu akt sprawy, o której mowa w ust. 1, wyznaczony regionalny dyrektor ochrony środowiska zawiadamia strony o przekazaniu mu tej sprawy do rozpatrzenia.

9. Termin załatwienia sprawy, o której mowa w ust. 1, liczy się:

1) w przypadku wyznaczenia innego regionalnego dyrektora ochrony środowiska – od dnia doręczenia wyznaczonemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska akt sprawy;
2) w przypadku odmowy wyznaczenia innego regionalnego dyrektora ochrony środowiska – od dnia doręczenia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, który złożył wniosek, postanowienia o odmowie wyznaczenia innego regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Art. 124. 1. Regionalny dyrektor ochrony środowiska wykonuje swoje zadania przy pomocy regionalnej dyrekcji ochrony środowiska, która jest państwową jednostką budżetową, oraz przy współpracy z dyrektorami parków krajobrazowych lub zespołów parków krajobrazowych.

2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska wykonuje swoje zadania w zakresie ochrony przyrody przy pomocy regionalnego konserwatora przyrody, będącego zastępcą regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

3. Organizację regionalnej dyrekcji ochrony środowiska określa statut, nadany w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw środowiska na wniosek Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

4. Przy nadawaniu statutu uwzględnia się zakres działalności regionalnej dyrekcji ochrony środowiska.

Art. 125. 1. Jeżeli jest to konieczne ze względu na szczególne potrzeby odpowiednio Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska lub regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, zatrudniony w nich członek korpusu służby cywilnej może zostać przeniesiony między tymi urzędami, z zachowaniem prawa do dotychczasowego wynagrodzenia, jeżeli wynagrodzenie przysługujące na nowym stanowisku pracy jest niższe od wynagrodzenia przysługującego dotychczas.

2. Przeniesienie urzędnika służby cywilnej do innej miejscowości w przypadku, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na okres niedłuższy niż 2 lata. Przeniesienie takie może nastąpić najwyżej dwa razy w czasie trwania stosunku pracy urzędnika służby cywilnej.

3. Przeniesienie pracownika służby cywilnej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na okres niedłuższy niż 3 miesiące, z możliwością jednokrotnego przedłużenia tego okresu maksymalnie o 3 miesiące. Przeniesienie takie może nastąpić najwyżej dwa razy w czasie trwania stosunku pracy pracownika służby cywilnej.

4. Niedopuszczalne jest przeniesienie, o którym mowa w ust. 1, bez zgody członka korpusu służby cywilnej – kobiety w ciąży lub osoby będącej jedynym opiekunem dziecka w wieku do lat piętnastu, a także w przypadku gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne członka korpusu służby cywilnej.

5. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje:

1) Szef Służby Cywilnej na wniosek Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska – w odniesieniu do urzędnika służby cywilnej;
2) pracodawca, u którego pracownik służby cywilnej ma być zatrudniony, w porozumieniu z pracodawcą, u którego pracownik służby cywilnej jest dotychczas zatrudniony.

6. Członkowi korpusu służby cywilnej przeniesionemu do innego urzędu w innej miejscowości przysługuje mieszkanie udostępnione przez urząd, do którego członek korpusu służby cywilnej został przeniesiony, albo świadczenie na pokrycie kosztów najmu lokalu mieszkalnego wypłacane w okresie przeniesienia, jeżeli:

1) członek korpusu służby cywilnej albo jego współmałżonek nie posiadają mieszkania lub budynku mieszkalnego w miejscowości, do której następuje przeniesienie;

2) przeniesienie następuje do miejscowości znacznie oddalonej od dotychczasowego miejsca zamieszkania pracownika.

7. Członkowi korpusu służby cywilnej przeniesionemu do innego urzędu w innej miejscowości przysługuje także:

1) jednorazowe świadczenie z tytułu przeniesienia:
   a) na okres niedłuższy niż miesiąc – w wysokości miesięcznego wynagrodzenia,
   b) na okres dłuższy niż miesiąc – w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia;
2) zwrot kosztów przejazdu członka korpusu służby cywilnej i członków jego rodziny, związanego z przeniesieniem, a także zwrot kosztów przewozu mienia;
3) urlop z tytułu przeniesienia w łącznym wymiarze 3 dni.

8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

1) odległość między dotychczasowym miejscem zamieszkania członka korpusu służby cywilnej a miejscowością, do której jest przenoszony, warunkującą udostępnienie mieszkania albo zwrot kosztów najmu lokalu mieszkalnego, ustaloną z uwzględnieniem możliwości komunikacyjnych w zakresie dojazdu do pracy;
2) powierzchnię mieszkania udostępnianego członkowi korpusu służby cywilnej albo sposób ustalania maksymalnej wysokości zwrotu kosztów najmu lokalu mieszkalnego, uwzględniając sytuację rodzinną członka korpusu służby cywilnej oraz mając na względzie przeciętne ceny wynajmu mieszkań w miejscowości, do której następuje przeniesienie, oraz wymóg racjonalnego gospodarowania środkami budżetowymi;
3) maksymalną wysokość zwrotu kosztów przejazdu i przewozu mienia, związanych z przeniesieniem, oraz sposób ustalania wysokości świadczeń, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i 2, biorąc pod uwagę konieczność zrekompensowania kosztów związanych z przeniesieniem do innej miejscowości;
4) sposób przyznawania oraz wypłaty świadczeń, o których mowa w ust. 6 i 7, mając na uwadze zapewnienie sprawnego przebiegu przyznawania oraz wypłaty tych świadczeń.

Rozdział 2

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

Art. 126. 1. Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Prezes Rady Ministrów odwołuje Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

2. Minister właściwy do spraw środowiska, na wniosek Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, powołuje zastępców Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw środowiska odwołuje zastępców Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

3. Stanowisko Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska może zajmować osoba, która:

1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
2) jest obywatelem polskim;
3) korzysta z pełni praw publicznych;
4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
5) posiada kompetencje kierownicze;
6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym, w zakresie ochrony środowiska;
7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.

4. Informację o naborze na stanowisko Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

1) nazwę i adres urzędu;
2) określenie stanowiska;
3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;

5) wskazanie wymaganych dokumentów;
6) termin i miejsce składania dokumentów;
7) informację o metodach i technikach naboru.

5. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

6. Nabór na stanowisko Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw środowiska, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

7. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 6, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

8. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 7, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

9. W toku naboru zespół wyłania niewięcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
1) nazwę i adres urzędu;
2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
3) imiona, nazwiska i adresy niewięcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
6) skład zespołu.

11. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
1) nazwę i adres urzędu;

2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

12. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

13. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 2, powołuje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

14. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio ust. 3–12.

Art. 127. 1. Do zadań Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska należy:
1) współudział w realizacji polityki ochrony środowiska w zakresie ochrony przyrody i kontroli procesu inwestycyjnego;
2) kontrola odpowiedzialności za zapobieganie szkodom w środowisku i naprawę szkód w środowisku;
3) gromadzenie danych i sporządzanie informacji o sieci Natura 2000 i innych obszarach chronionych oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
4) współpraca z właściwymi organami ochrony środowiska innych państw i organizacjami międzynarodowymi oraz Komisją Europejską;
5) współpraca z Głównym Konserwatorem Przyrody i Państwową Radą Ochrony Przyrody w sprawach ochrony przyrody;
6) współpraca z organami jednostek samorządu terytorialnego w sprawach ocen oddziaływania na środowisko i ochrony przyrody;
7) udział w strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko;
8) udział w postępowaniach w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko;
9) wykonywanie zadań związanych z siecią Natura 2000, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
10) wykonywanie zadań związanych z udziałem organizacji w systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) na zasadach i w zakresie określonych w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS);
11) współpraca z organizacjami ekologicznymi;

12) wykonywanie zadań związanych z zapobieganiem wprowadzaniu do środowiska i przeciwdziałaniem rozprzestrzenianiu się w środowisku inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii, inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Polski oraz inwazyjnych gatunków obcych, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii, w zakresie określonym w ustawie z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych.

2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może zwracać się do Państwowej Rady Ochrony Przyrody o wydanie opinii w sprawach z zakresu ochrony przyrody należących do jego kompetencji.

3. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Art. 128. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska prowadzi bazę danych o ocenach oddziaływania na środowisko, obejmującą:

1) informacje o:
   a) strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko,
   b) ocenach oddziaływania na środowisko dla planowanych przedsięwzięć, z uwzględnieniem ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,
   c) ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000;
2) inne dane o dokumentacji sporządzanej w ramach postępowań, o których mowa w pkt 1.

2. Baza danych, o której mowa w ust. 1, jest prowadzona w systemie teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 129. 1. Organy właściwe do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 oraz ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko są obowiązane do wprowadzania i aktualizacji informacji i danych do bazy danych, o której mowa w art. 128 ust. 1.

Wprowadzenie informacji i innych danych następuje w terminie 30 dni od dnia ich wytworzenia lub wpływu do organu.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu, kierując się potrzebą monitorowania ocen oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, strategicznych ocen oddziaływania na środowisko, ocen oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 oraz ponownego przeprowadzania ocen oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i poszerzania dostępu do informacji o środowisku, jak również osiągnięcia jak najwyższego poziomu ochrony środowiska, określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób prowadzenia bazy danych, o której mowa w art. 128 ust. 1;
2) szczegółowy zakres informacji i innych danych, o których mowa w art. 128 ust. 1;
3) sposób wprowadzania informacji i innych danych do bazy danych, o której mowa w art. 128 ust. 1.

Rozdział 3

Regionalni dyrektorzy ochrony środowiska

Art. 130. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska powołuje regionalnych dyrektorów ochrony środowiska spośród osób posiadających dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku dającym kwalifikacje do wykonywania zadań określonych w ustawie oraz posiadających co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym w zakresie ochrony środowiska. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska odwołuje regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, na wniosek regionalnego dyrektora ochrony środowiska, powołuje zastępców regionalnego dyrektora ochrony środowiska spośród osób posiadających dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku dającym kwalifikacje do wykonywania zadań określonych w ustawie oraz posiadających co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym lub samodzielnym w zakresie ochrony środowiska. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska odwołuje zastępców regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

3. Regionalny konserwator przyrody powinien posiadać dyplom ukończenia studiów wyższych na jednym z następujących kierunków:

1) biologia;

2) geografia;
3) geologia;
4) leśnictwo;
5) ochrona środowiska;
6) rolnictwo;
7) architektura krajobrazu;
8) zootechnika;
9) ogrodnictwo.

Art. 131. 1. Do zadań regionalnego dyrektora ochrony środowiska należy:

1) udział w strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko;
2) przeprowadzanie ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko lub udział w tych ocenach;
3) tworzenie i likwidacja form ochrony przyrody na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
4) ochrona i zarządzanie obszarami Natura 2000 i innymi formami ochrony przyrody, na zasadach i w zakresie określonych ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
5) wydawanie decyzji na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
6) przeprowadzanie postępowań i wykonywanie innych zadań, o których mowa w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie;
7) przekazywanie danych do bazy, o której mowa w art. 128;
8) (uchylony)
9) współpraca z organami jednostek samorządu terytorialnego w sprawach ocen oddziaływania na środowisko i ochrony przyrody;
10) współpraca z organizacjami ekologicznymi;
11) wykonywanie zadań, w tym wydawanie decyzji oraz zlecania ekspertyz z zakresu gospodarki odpadami;
12) wykonywanie zadań związanych z zapobieganiem wprowadzaniu do środowiska i przeciwdziałaniem rozprzestrzenianiu się w środowisku inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii, inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Polski oraz inwazyjnych gatunków obcych,

które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii, w zakresie określonym w ustawie z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych.

2. Regionalny dyrektor ochrony środowiska może zwracać się do regionalnej rady ochrony przyrody o wydanie opinii w sprawach z zakresu ochrony przyrody należących do jego kompetencji.

Rozdział 4

Komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko

Art. 132. 1. Krajowa Komisja do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko, zwana dalej „Krajową Komisją", jest organem opiniodawczo-doradczym Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w zakresie ocen oddziaływania na środowisko.

2. Przewodniczącego Krajowej Komisji, zastępców przewodniczącego, sekretarza i członków Krajowej Komisji, w liczbie od 40 do 60, powołuje i odwołuje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska spośród przedstawicieli nauki, praktyki oraz organizacji ekologicznych.

3. Do zadań Krajowej Komisji należy w szczególności:

1) wydawanie opinii w sprawach przedłożonych przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w związku z jego uprawnieniami wynikającymi z ustawy;
2) monitorowanie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko oraz przedstawianie opinii i wniosków, w tym dotyczących rozwoju metodologii i programów szkoleniowych w zakresie ocen oddziaływania na środowisko;
3) wydawanie opinii w sprawach projektów aktów prawnych dotyczących systemu ocen oddziaływania na środowisko;
4) współpraca z regionalnymi komisjami do spraw ocen oddziaływania na środowisko.

4. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może, na wniosek regionalnego dyrektora ochrony środowiska, zwrócić się do Krajowej Komisji o wydanie opinii w sprawach należących do kompetencji regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Art. 133. 1. Regionalne komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko, zwane dalej „regionalnymi komisjami", są organami opiniodawczo-doradczymi regionalnych dyrektorów ochrony środowiska w zakresie ocen oddziaływania na środowisko.

2. Przewodniczącego regionalnej komisji, zastępcę przewodniczącego, sekretarza i członków komisji, w liczbie od 20 do 40, powołuje i odwołuje regionalny dyrektor ochrony środowiska spośród przedstawicieli nauki, praktyki oraz organizacji ekologicznych.

3. Do zadań regionalnych komisji należy w szczególności:

1) wydawanie opinii w sprawach przedłożonych przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska w związku z jego uprawnieniami wynikającymi z ustawy;
2) przedstawianie opinii i wniosków dotyczących rozwoju programów szkoleniowych w zakresie ocen oddziaływania na środowisko;
3) współpraca z Krajową Komisją i innymi regionalnymi komisjami.

4. Regionalny dyrektor ochrony środowiska może, na wniosek starosty, zwrócić się do regionalnej komisji o wydanie opinii w sprawach należących do kompetencji starosty w zakresie ocen oddziaływania na środowisko.

Art. 134. 1. Wydatki związane z działalnością Krajowej Komisji i regionalnych komisji są pokrywane z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw środowiska.

2. Obsługę biurową Krajowej Komisji i regionalnych komisji zapewniają odpowiednio Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska lub regionalni dyrektorzy ochrony środowiska.

Art. 135. Członkom Krajowej Komisji i regionalnych komisji oraz zapraszanym na posiedzenie specjalistom zamieszkałym poza miejscowością, w której odbywa się posiedzenie, i biorącym udział w posiedzeniu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach dotyczących wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

Art. 136. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy sposób funkcjonowania Krajowej Komisji oraz regionalnych komisji,
2) organizację komisji,
3) tryb działania komisji

– kierując się potrzebą zapewnienia prawidłowego wypełniania przez te komisje ich ustawowych zadań.

DZIAŁ VIIA

Administracyjne kary pieniężne

Art. 136a. 1. Jeżeli przedsięwzięcie jest realizowane lub zrealizowane, a podmiot w związku z realizacją, eksploatacją lub likwidacją tego przedsięwzięcia:

1) narusza warunki, wymogi oraz obowiązki, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b i e oraz pkt 2 i 5, określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
2) nie realizuje działań służących zapobieganiu, ograniczaniu i kompensacji znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000, określonych w decyzjach, o których mowa w art. 96 ust. 1, w ramach których przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000,
3) narusza obowiązki i wymagania, o których mowa w art. 93 ust. 2 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 i 4, określone w decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleniach, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b

– podlega karze pieniężnej w wysokości od 5000 zł do 1 000 000 zł.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się, jeżeli warunki, wymogi oraz obowiązki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86.

3. Karę pieniężną, w drodze decyzji, wymierza wojewódzki inspektor ochrony środowiska, biorąc pod uwagę liczbę i wagę stwierdzonych naruszeń.

Art. 136aa. 1. W przypadku gdy organ gminy właściwej miejscowo ze względu na przedmiot postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie realizuje obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 33a, albo realizuje te obowiązki w sposób nieprowadzący do skutecznego podania informacji do publicznej wiadomości, powodując ograniczenie dostępu społeczeństwa do informacji o środowisku i konieczność wydłużenia postępowania, organ ten podlega karze pieniężnej w wysokości 2000 zł za każdy dzień:

1) opóźnienia w stosunku do terminu, o którym mowa w art. 33a ust. 1 pkt 2;
2) opóźnienia w stosunku do terminu, o którym mowa w art. 33a ust. 3 pkt 1;

3) przerwy w wykonywaniu czynności niezbędnych do skutecznego podania informacji do publicznej wiadomości przez okres określony w art. 33a ust. 2;
4) przerwy w wykonywaniu czynności niezbędnych do skutecznego podania informacji do publicznej wiadomości przez okres określony w art. 33a ust. 3 pkt 2.

2. Karę pieniężną, w drodze decyzji, wymierza wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

Art. 136b. 1. Od decyzji o wymierzeniu kar pieniężnych, o których mowa w art. 136a i art. 136aa, przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

2. Karę pieniężną wnosi się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stała się ostateczna.

3. Kara pieniężna podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 136c. Do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

DZIAŁ VIII

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 137–152. (pominięte)

Rozdział 2

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 153. 1. Do spraw wszczętych, na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 144[4)], przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a niezakończonych

[4)] Artykuł 144 zawiera zmiany do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

decyzją ostateczną stosuje się, z zastrzeżeniem art. 154 ust. 1, przepisy dotychczasowe, z tym że dotychczasowe kompetencje:

1) ministra właściwego do spraw środowiska przejmuje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska;
2) wojewodów, marszałków województw i dyrektorów urzędów morskich przejmują regionalni dyrektorzy ochrony środowiska.

2. Na postanowienia w sprawach, o których mowa w ust. 1, wydane przez:

1) ministra właściwego do spraw środowiska – nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy;
2) wojewodów, marszałków województw, organy inspekcji sanitarnej, dyrektorów urzędów morskich oraz starostów – nie przysługuje zażalenie.

2a. Na postanowienia w sprawach, o których mowa w ust. 1, wydane przez:

1) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska – nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy;
2) regionalnych dyrektorów ochrony środowiska – nie przysługuje zażalenie.

3. Odwołania od decyzji wydanych przez wojewodów w sprawach, w których kompetencje zostały przekazane na mocy niniejszej ustawy regionalnym dyrektorom ochrony środowiska, rozpatruje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Art. 154. 1. W przypadku postępowań w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 10, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a niezakończonych decyzją ostateczną, podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia może złożyć wniosek, o którym mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 88 ust. 2 i 4 oraz art. 89–95.

2. W przypadku przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, które nie są bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynikają z tej ochrony, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, nie stosuje się przepisów art. 96–103.

Art. 155. 1. Przepisów ustawy zobowiązujących podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w odniesieniu do podmiotów posiadających decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach wydane na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. W przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wydanych na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska złożenie wniosku o zmianę decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, w zakresie dróg publicznych, oraz art. 72 ust. 1 pkt 10 i 12, wymagających uzyskania zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić w terminie 8 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia stała się ostateczna.

Art. 156. W odniesieniu do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, starostowie wykonują zadania regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, w zakresie dotyczącym opinii w sprawie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz uzgadniania warunków realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w terminie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 157. Decyzje, o których mowa w art. 115a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 144[4)], wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wywołują skutki prawne po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym stały się ostateczne.

Art. 158. 1. Krajowa Komisja do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz wojewódzkie komisje do spraw ocen oddziaływania na środowisko, utworzone na podstawie art. 394 ustawy zmienianej w art. 144[4)], stają się odpowiednio Krajową Komisją do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz regionalnymi komisjami do spraw ocen oddziaływania na środowisko w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

2. Członkowie komisji, o których mowa w ust. 1, powołani na podstawie dotychczasowych przepisów, pełnią swoje funkcje do czasu ich odwołania na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 159. 1. Wojewódzka rada ochrony przyrody, działająca przy wojewodzie na podstawie art. 95 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 150[5)], staje się regionalną radą ochrony przyrody, działającą przy regionalnym dyrektorze ochrony środowiska na

[5)] Artykuł 150 zawiera zmiany do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

podstawie art. 95 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 150[5)] w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Członkowie wojewódzkiej rady ochrony przyrody powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pełnią swoje funkcje do końca kadencji, na jaką zostali powołani.

Art. 160. (pominięty)

Art. 161. (pominięty)

Art. 162. 1. Wpisy organizacji do rejestru wojewódzkiego dokonane na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 149[6)], stają się wpisami w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 149[6)], w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wpisy organizacji do rejestru krajowego dokonane na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 149[6)], stają się wpisami w rozumieniu art. 3 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 149[6)], w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Minister właściwy do spraw środowiska przekaże Dyrektorowi Generalnemu Ochrony Środowiska rejestr krajowy, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 149[6)], niezwłocznie po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Wojewodowie przekażą właściwym regionalnym dyrektorom ochrony środowiska rejestry wojewódzkie, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 149[6)], niezwłocznie po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 163. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wojewódzki konserwator przyrody, o którym mowa w art. 93 ustawy zmienianej w art. 150[5)], staje się regionalnym konserwatorem przyrody, o którym mowa w art. 124 ust. 2 niniejszej ustawy.

2. Od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy wojewódzki konserwator przyrody pełni funkcję regionalnego dyrektora ochrony środowiska do czasu powołania regionalnego dyrektora ochrony środowiska na podstawie przepisów niniejszej ustawy, jednak niedłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy Główny Konserwator Przyrody, o którym mowa w art. 92 ustawy zmienianej w art. 150[5)], pełni funkcję Generalnego

[6)] Artykuł 149 zawiera zmiany do ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS).

Dyrektora Ochrony Środowiska do czasu powołania Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska na podstawie przepisów niniejszej ustawy, jednak niedłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 164. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pracownicy urzędu wojewódzkiego, wykonujący do tego dnia zadania i kompetencje podlegające przekazaniu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oraz pracownicy wykonujący obsługę finansową, prawną i administracyjną w stosunku do tych zadań, stają się pracownikami regionalnej dyrekcji ochrony środowiska, z zastrzeżeniem art. 165.

2. Dyrektor generalny urzędu wojewódzkiego jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia ustawy zawiadomić na piśmie pracowników, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunku pracy. Przepis art. 23[1] § 4 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

3. Stosunek pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 1, wygasa po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy:

1) jeżeli przed upływem 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy albo
2) w razie odmowy przyjęcia nowych warunków pracy lub płacy w terminie niepóźniejszym niż 2 tygodnie przed upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić za wypowiedzeniem.

5. Przepisów ust. 2 zdanie drugie oraz ust. 3 i 4 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. poz. 1218, z późn. zm.[7)])[8)].

Art. 165. (pominięty)

Art. 166. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska, wykonujący zadania

[7)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. poz. 1592 i 1832, z 2007 r. poz. 162, 847 i 1242 oraz z 2008 r. poz. 976.

[8)] Ustawa, z wyjątkiem art. 6 ust. 1, art. 19–22, art. 24 i art. 26–28, które utraciły moc z dniem 31 grudnia 2009 r., utraciła moc na podstawie art. 215 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. poz. 1505), która weszła w życie z dniem 24 marca 2009 r.

i kompetencje podlegające przekazaniu Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska oraz pracownicy wykonujący obsługę finansową, prawną i administracyjną w stosunku do tych zadań, stają się pracownikami Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

2. Dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy zawiadomić na piśmie pracowników, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunku pracy. Przepis art. 23[1] § 4 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

3. Stosunek pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 1, wygasa po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy:

1) jeżeli przed upływem 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy albo
2) w razie odmowy przyjęcia nowych warunków pracy lub płacy w terminie niepóźniejszym niż 2 tygodnie przed upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić za wypowiedzeniem.

5. Przepisów ust. 2 zdanie drugie oraz ust. 3 i 4 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej.

Art. 167. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stroną zawartych wcześniej przez:

1) wojewodę,
2) dyrektora zespołu parków krajobrazowych lub parku krajobrazowego

– porozumień i umów w zakresie zadań i kompetencji podlegających przekazaniu na podstawie ustawy staje się właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska.

2. Zezwolenia i inne decyzje wydane przez wojewodę oraz ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie zadań i kompetencji podlegających przekazaniu na podstawie ustawy zachowują ważność do upływu określonych w nich terminów ważności, chyba że na podstawie odrębnych przepisów wcześniej zostaną zmienione lub utracą ważność.

Art. 168. 1. W toczących się postępowaniach sądowych i administracyjnych w zakresie zadań i kompetencji podlegających przekazaniu na podstawie ustawy, w których stroną jest wojewoda, marszałek województwa lub dyrektor urzędu morskiego, stroną staje się odpowiednio właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska albo Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

2. Niezakończone postępowania administracyjne w zakresie zadań i kompetencji podlegających przekazaniu na podstawie ustawy toczą się nadal przed organami, które przejęły zadania i kompetencje.

Art. 169. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy mienie ruchome stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dyspozycji wojewodów, niezbędne do wykonywania zadań i kompetencji podlegających przekazaniu regionalnym dyrektorom ochrony środowiska, przejmują regionalni dyrektorzy ochrony środowiska.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy mienie ruchome:

1) stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dyspozycji parków krajobrazowych lub ich zespołów, na terenie których wyznaczono obszary Natura 2000 lub projektuje się wyznaczyć obszary Natura 2000, i
2) niezbędne do wykonywania zadań przez pracowników wymienionych w uzgodnionym wykazie, o którym mowa w art. 165 ust. 5

– przejmują regionalni dyrektorzy ochrony środowiska.

3. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nieruchomości:

1) stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w trwałym zarządzie parków krajobrazowych lub ich zespołów, na terenie których wyznaczono obszary Natura 2000 lub projektuje się wyznaczyć obszary Natura 2000, i
2) niezbędne do wykonywania zadań przez pracowników wymienionych w uzgodnionym wykazie, o którym mowa w art. 165 ust. 5

– na mocy ustawy przechodzą nieodpłatnie w trwały zarząd właściwych regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

4. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy mienie ruchome stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dyspozycji urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska, niezbędne do wykonywania zadań i kompetencji podlegających przekazaniu Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, przejmuje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

5. W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy wojewodowie sporządzą wykazy mienia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 1.

6. W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy dyrektorzy parków krajobrazowych lub zespołów tych parków, o których mowa w art. 165 ust. 1, sporządzą wykazy mienia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 2 i 3.

7. W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska sporządzi wykaz mienia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 4.

Art. 170. Istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy gospodarstwa pomocnicze oraz zakłady budżetowe, zajmujące się działaniami w zakresie ochrony przyrody, utworzone przez wojewodów, stają się odpowiednio gospodarstwami pomocniczymi lub zakładami budżetowymi właściwych regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Art. 171. 1. W celu wykonania przepisów ustawy Prezes Rady Ministrów dokonuje, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń oraz limitów zatrudnienia, między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, dokona przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych w ramach części 41 – środowisko między działami i rozdziałami budżetu państwa w zakresie dotyczącym zadań przejętych przez Generalną Dyrekcję Ochrony Środowiska z urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska oraz określi limity zatrudnienia i kwoty wynagrodzeń w podziale na działy i rozdziały budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 172. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 19 ust. 6 i 7 ustawy zmienianej w art. $150^{5)}$ zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 19 ust. 6, 6a i 7 ustawy zmienianej w art. $150^{5)}$, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 173. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 19 ust. 8, art. 24 ust. 3, art. 30 ust. 3, art. 51 ust. 8, art. 112b i art. 399 ustawy zmienianej w art. 144[4)] oraz na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 149[6)] zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23 ust. 2, art. 24 ust. 5, art. 28, art. 60 i art. 136 niniejszej ustawy, na podstawie art. 112b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 144[4)] oraz na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 149[6)] w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak niedłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w art. 60 niniejszej ustawy:

1) za przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określone w art. 59 ust. 1 pkt 1 niniejszej ustawy, uważa się określone w dotychczasowych przepisach przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, wymagające sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko;
2) za przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określone w art. 59 ust. 1 pkt 2 niniejszej ustawy, uważa się określone w dotychczasowych przepisach przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko może być stwierdzony.

Art. 174. Ustawa wchodzi w życie z dniem 15 listopada 2008 r., z wyjątkiem art. 121 i 123 ust. 1, które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia[9)].

[9)] Ustawa została ogłoszona w dniu 7 listopada 2008 r.